HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

ČTRNÁCTIDENÍK ČESKÉ KATOLICKÉ MISIE V CHICAGU

No 22/2001 | Cena $ 1.50 | NOVEMBER 3, 2001

Noví blahoslavení
Pavel Petr Gojdič a Metoděj Dominik Trčka
4.listopadu 2001 se Řím rozezní slovenskou řečí a rozhlaholí slovenským a staroslověnským zpěvem

V neděli 4.listopadu 2001 Svatý otec Jan Pavel II. prohlásí na náměstí sv.Petra v Římě osm nových blahoslavených. Šest jich pochází ze Španělska nebo z Itálie a ze dvou se budou radovat věřící Slovenska a jistě také bratři a sestry z Moravy a Čech. Za blahoslavené budou od nás prohlášeni: prešovský biskup P. P. Gojdič (1888-1960) a řeholník – misionář kongregace redemptoristů Metoděj Dominik Trčka (1886-1959), pocházející z Frýdlantu nad Ostravicí na Moravě. Tito dva služebníci Boží položili své životy v komunistických věznicích bývalého Československa.

Otec biskup ***Pavel Petr Gojdič*** se narodil 17.července 1888 v Ruských Pekľanech na Slovensku. Jeho otec byl řeckokatolickým knězem a rovněž i dva Petrovi bratři byli kněžími (připomeňme si, že katoličtí kněží východního neboli byzantského obřadu se mohou před kněžským svěcením ženit). Petr po úspěšných teologických studiích v Prešově a v Budapešti se rozhodl, že bude žít v celibátě. Po kněžském svěcení, které obdržel týž den jako jeho starší bratr Kornel – 27.srpna 1911 v Prešově, slavili oba primiční mši svatou v místě působení jejich otce. S Otcem Petrem Gojdičem (Petr je jeho jméno křestní, Pavel je jeho jméno řeholní), se setkáváme na různých místech působení: v duchovní správě farnosti, poté je duchovním správcem chlapeckého semináře, duchovním otcem ministrantů v katedrále, oblíbeným zpovědníkem mládeže, katechetou na středních školách.

Po první světové válce, kdy koncem roku 1918 opouští diecézi Prešov promaďarsky smýšlející biskup Novák (rodem Rusín, ale cítěním Maďar – proto odchází do Maďarska), Petr Gojdič se stává ředitelem biskupského úřadu, koná lidové misie a především uvažuje, že vstoupí do řádu sv.Bazila. Uprostřed roku 1922 překračuje práh baziliánského kláštera s prosbou o přijetí. Po řeholní přípravě v klášteře se věnuje se svými spolubratry misionářské činnosti na Podkarpatské Rusi, která tehdy patřila k Československu, a na východním Slovensku. Horlivý šiřitel úcty k Božskému Srdci, apoštolátu modlitby a oblíbený kazatel neuniká pozornosti církevních autorit.

Diecéze Prešov má stále jen dočasného představitele, neboť biskup je od roku 1918 v Maďarsku. Proto papež Pius XI. jmenuje v září 1926 P. P. Gojdiče apoštolským administrátorem prešovského biskupství a 20.února 1927 je oznámeno jeho jmenování titulárním biskupem. Biskupské svěcení přijímá v bazilice sv. Klimenta v Římě, ve které je pohřbený apoštol Slovanů sv.Cyril. Ve svém prvním pastýřském listě se přihlásil k cyrilometodějskému dědictví, které horlivě šířil Stojanovým apoštolátem sv.Cyrila a Metoděje i osobní účastí na velehradských kongresech. Na Velehradě poznávali ušlechtilost Gojdičovy duše i moravští bohoslovci a též na Moravě tento biskup požíval velké vážnosti. Láskou jeho biskupského srdce byl kněžský seminář, řehole, mládež, ale také opuštěné děti, pro které vystavěl v Prešově domov s útulkem. Uvědomoval si důležitost dobrého náboženského tisku, a proto vedle živého slova pamatoval i na slovo psané. Nezapomínal ani na své rozptýlené diecézány – proto s povolením Říma zařizuje řeckokatolické farnosti v Praze, Bratislavě i v Brně. V době druhé světové války se Gojdič stává ochráncem Židů a posílá zástupci Svatého otce na Slovensku list, ve kterém odsuzuje deportaci Židů. Biskup Gojdič vždy stál na straně pravdy a spravedlnosti.

Když se po roce 1945 stěhují biskupovi diecézáni z válkou zničeného území východního Slovenska na západ a jih Čech, tak i tam za nimi posílá své kněze. Poválečná léta nepřinesla pro Slovensko toužebně očekávaný pokoj, ale různé perzekuce katolíků v obnovené republice. Všechno, co souviselo s katolickou církví, bylo považováno za klérofašismus a obviňováno z nepřátelství k novému lidově-demokratickému zřízení. Tato obvinění padala především na řeckokatolickou církev. Na Slovensku a v celém Československu se snažili získat moc pravoslavní, kteří měli svého představitele v Moskvě, a jako náš stát začal být pod vlivem politiků z Moskvy, tak si i pravoslavní mysleli, že i oni obdrží více práv a zdůrazňovali, že řeckokatolíci uznávají za svoji hlavu římského papeže. Prešovský biskup se zvláště tehdy projevoval jako muž víry, který vložil svoji budoucnost i budoucnost věřících do rukou Všemohoucího.

V roce 1946 požádal Gojdič o pomocného biskupa, aby se věřící v hojnější míře mohli setkávat s nástupcem apoštolů. Stal se jím ThDr. Vasil Hopko.

Při sčítání lidu v roce 1930, posledním před 2.světovou válkou, se hlásilo na Slovensku k řeckokatolíkům 213 000 obyvatel (t.j. 6,41%), k pravoslavným pak na celém Slovensku 9 000 (tedy 0,3%). Poslední katalog řeckokatolického biskupství z doby Gojdičova působení v roce 1948 uvádí, že v celém tehdejším Československu bylo 305 000 řeckokatolíků s 301 kněžími a 2 biskupy. Po vítězství totalitní moci v únoru 1948 nastávají soustředěné útoky proti řeckokatolíkům se snahou převést násilím řeckokatolíky do pravoslavné církve. Tato akce zvaná „P" – návrat k pravoslaví vyvrcholila 28.dubna 1950. Na tento den byl do Prešova svolán sjezd návratových komisí. Ačkoli tento sjezd

Foto na titulní straně:
Prešovský řeckokatolický biskup, nový blahoslavený Pavel Petr Gojdič

nesvolal nikdo z kompetentních představitelů, byl nazván Církevním sněmem „Prešovským soborem." Ovšem do prešovské biskupské rezidence vtrhli pravoslavní již v předvečer soboru. V té době byli oba biskupové Gojdič a Hopko již několik týdnů pod nepřetržitým dohledem státní bezpečnosti. Vládní zmocněnci sídlili v biskupské rezidenci, kontrolovali administrativu i příchozí, vyměnili dokonce i zámky u vchodů. Bohoslovci informovali svého biskupa o životě církve tajně na lístcích, které při bohoslužbách vložili biskupovi do liturgických knih.

V předvečer „Soboru" 27.dubna začala přísná internace biskupů, která předcházela jejich zatčení. Zinscenované vyhlášení 28.dubna 1950 pod vedením státních orgánů připojilo řeckokatolickou církev bez souhlasu jejích biskupů, kněží i věřících k pravoslaví. Po skončení právně neplatného kongresu se odebrala „delegace" do rezidence biskupa Gojdiče se žádostí, aby jim vydal klíče od katedrálního chrámu. Když jim odmítl odevzdat klíče, tak ho ještě tentýž den zatkli a později rovněž zatkli i jeho pomocného biskupa Hopku.

Státní moc rozhodla, že biskup Gojdič bude souzen s biskupem Vojtaššákem a Buzalkou. Uvěznění biskupové byli veřejně hanobeni v tisku i v rozhlase a byli označeni za „vlastizrádce." Po těžkém a nelidském vyšetřování (přiznání se vynucovalo násilím) je předvedli na vykonstruovaný soudní proces s „vlastizrádnými biskupy." Na základě falešných obvinění a falešných svědectví byl 15.ledna 1951 v Bratislavě vynesen rozsudek: biskup Vojtaššák ze Spiše jako 73-letý byl odsouzen na 24 let vězení, zaplacení pokuty půl miliónu korun, k zabrání majetku a k ztrátě občanských práv. Biskup Michal Buzalka (pomocný biskup z Trnavy) dostal doživotní vězení, pokutu 200 000 korun a konfiskaci veškerého majetku. Biskup Gojdič dostal doživotní žalář, pokutu 200 000 korun a byl mu konfiskován majetek.

O tomto vykonstruovaném procesu byla vydána v mnohatisícovém nákladu brožura (v době kdy se tvrdilo, že je nedostatek papíru), ve které byli nespravedlivě a nepravdivě tupeni biskupové a

Pokračování na str. 10

HLASY NÁRODA a jejich perspektiva

Blíží se vánoce

Vážení čtenáři. S blížícími se vánočními svátky bychom Vás rádi upozornili, že tak jako v loňském roce, můžete i letos prostřednictvím Hlasů národa svým přátelům a známým zaslat ***vánoční a novoroční blahopřání,*** které otiskneme v rozšířeném vánočním čísle, které budeme expedovat s předstihem před svátky. Text přání i obrázek nutno dodat do naší redakce nejpozději do konce listopadu. Příspěvek na ¼ novinové stránky činí 30 USD. Chcete-li přání větší, napište to a příspěvek dle toho znásobte. Též svým blízkým můžete naše noviny jako vhodný vánoční dárek na příští rok předplatit.

Jaká je situace

Přestože situace je stále obtížnější, chceme ve vydávání Hlasů národa pokračovat. K nepříznivým okolnostem patří především ***malý počet odběratelů***. Noviny tiskneme v nákladu 500 kusů, (podle počtu předplatitelů) což je na hranici únosnosti. Kéž by každý předplatitel získal aspoň jednoho dalšího. Celé břemeno redakční práce, grafického zpracování a tisku nese Fr. Hladík a pomáhá několik dobrovolníků, na placenou sílu nezbývají prostředky. Čas nutný k přípravě jednoho čísla není úměrný počtu odběratelů a mohl by být knězem lépe využit pro pastorační činnost. Jsou problémy s expedicí – pošta má dlouhé dodací termíny (v Chicagu jdou noviny týden, do sousedních států 10 – 14 dní, do vzdálených států USA až 18 dní), navíc se letos již dvakrát zdražovalo poštovné; do Kanady (1.10 USD) a do ciziny (2.40 USD) velmi výrazně. Nakonec stále přetrvává dvojkolejnost – vedle sebe vycházejí zcela zbytečně dvoje podobné noviny (Hlas národa a Hlasy národa), bez perspektivy dohody.

Náš plán

Od nového roku hodláme vydávat ***Hlasy národa jako měsíčník***. Čtenáři nebudou příliš zkráceni, neboť rozšíříme počet stran, příprava měsíčního čísla bude časově efektivnější než dvou jednotlivých, ušetří se polovina poštovného. Hlasy národa by měly mít v budoucnu spíše charakter křesťanského časopisu s relativně nadčasovou náplní.

Prosíme o pomoc

Přejeme si, aby se časopis všem čtenářům libil. ***Napište nám proto své připomínky*** – co se Vám líbí a co ne, co byste rádi četli. Chtěli bychom zavést stálou rubriku dopisů čtenářů, pište nám ze života, přinášejte zajímavosti a podněty. Rádi též budeme zodpovídat dotazy čtenářů. Přivítáme i víc stálých korespondentů. Pro nový ročník plánujeme seriál o poutních místech naší vlasti v úvodníku a vybrané kapitoly z národních dějin v anglické části. Chceme rozšířit zprávy z vlasti a naopak zredukovat zprávy ze světa, zachovat Boží slovo a román na pokračování. Sérii článků připravil děkan bohoslovecké fakulty z Prešova Doc. ThDr. Janhuba, další spolupráci přislíbili členové Patriot clubu z Uherského Hradiště, kteří nás provedou po nejkrásnějších hradech a zámcích naší republiky. Dále budeme očekávat Vaše náměty.

Předplatné

Je čas si nový ročník Hlasů národa předplatit.

Měsíčník bude stát 2.50 USD

Předplatné USA na rok: 30.00 USD

Kanada na rok letecky: 40.00 USD

(nebo přepočet podle kurzu v CAND)

Ostatní cizina na rok letecky: 55.00 USD

Doporučte Hlasy národa svým známým!

Liturgická čtení

32.neděle v mezidobí – 11.listopadu 2001

1.čtení - 2 Mak 7, 1-2. 9-14

Čtení z druhé knihy Makabejské.

Přihodilo se, že zajali sedm bratrů s jejich matkou. Král je dal mrskat biči a volskými řemeny, aby je přinutil jíst zakázané vepřové maso.

Jeden z nich, který se stal jejich mluvčím, řekl: „Co se nás ptáš a o čem se chceš od nás poučit? Jsme odhodláni spíše zemřít než překročit (božské) zákony otců."

Druhý pak v poslední chvíli řekl: „Ničemo, bereš nám přítomný život, ale král všehomíra vzkřísí nás k věčnému životu, protože umíráme za jeho zákony."

Po něm byl týrán třetí. Když ho požádali, hned vyplázl jazyk, (který mu chtěli uříznout,) nebojácně vztáhl ruce (na oheň) a neohroženě řekl: „Dostal jsem je z nebe, ale kvůli Božím zákonům se o ně nestarám a doufám, že je znovu od něho obdržím." Sám král a jeho družina žasli nad duševní silou jinocha, který se vůbec nestaral o bolesti.

Když zemřel, dali se do stejného mučení a týrání čtvrtého, který krátce před smrtí řekl: „Je dobré být poslán na smrt od lidí, když můžeme doufat od Boha, že znovu budeme od něho vzkříšeni. Pro tebe však vzkříšení k životu nebude!"

2.čtení - 2 Sol 2, 16 - 3,5

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři!

Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal nepomíjející útěchu a radostnou naději - on sám ať vás potěší a utvrdí v každém dobrém činu i slovu.

Bratři, modlete se za nás, aby se Boží slovo dále šířilo a bylo přijímáno s úctou, jak je tomu i u vás, a abychom byli osvobozeni od lidí zvrácených a zlých, neboť věřit není dáno všem. Ale Pán je věrný: on vás bude sílit a chránit od zlého. Spoléháme na vás, že s pomocí Páně děláte a budete dělat, co vám nařizujeme. A Pán ať řídí vaše srdce k Boží lásce a k tomu, abyste byli trpěliví tak, jako byl Kristus.

Evangelium - Lk 20, 27-38

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

K Ježíšovi přistoupilo několik saduceů, kteří tvrdí, že není vzkříšení, a otázali se ho: „Mistře, Mojžíš pro nás ústanovil: 'Zemře-li někomu bratr, který měl manželku, ale byl bezdětný, ať si tu manželku vezme jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.' Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel bezdětný. Ženu si vzal druhý a třetí a stejně tak všech sedm, nezanechali však děti a zemřeli. Nakonec zemřela i ta žena.

Kterému z nich bude tedy ta žena náležet při vzkříšení? Vždyť ji mělo za manželku všech sedm!"

Ježíš jim řekl: „Lidé tohoto světa se žení a vdávají. Ale ti, kdo budou uznáni za hodné dosáhnout onoho světa a vzkříšení z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat. Už přece nemohou zemřít, jsou totiž rovní andělům a jsou syny Božími, neboť mají účast na vzkříšení.

A že mrtví budou vzkříšeni, to naznačil i Mojžíš ve vyprávění o (hořícím) keři, když nazývá Pána 'Bohem Abrahámovým, Bohem Izákovým a Bohem Jakubovým'. On přece není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí pro něho."

Myšlenky ke čtením

1. čtení

2 Mak vychází z toho, že existuje vzkříšení spravedlivých jako následek jejich vytrvání ve smlouvě s Bohem, předané od předků. Takováto naděje, kterou Starý zákon nikde jinde tak důrazně nevyslovuje, propůjčuje sedmi bratřím a jejich matce morální sílu k tomu, aby svou víru v Boha dotvrdili mučednickým svědectvím. Autor 2 Mak chce své čtenáře posílit, aby neztráceli v těžkostech odvahu, ale aby nahlédli, že „toto trestání není ke zničení, ale k výchově lidu (2 Mak 6,12)". Kniha mluví o vnitropolitických bojích a intrikách, které přišly následkem vnucené helenizace a o boji proti hlavnímu protivníku ze Seleukovců, Antiochu IV., až po vítězství Judy Makabejského nad syrským vojevůdcem Nikanorem r. 161 př. Kr. Antiochos zakázal Židům všechny podstatné kultovní úkony. Za porušení zákazu stanovil trest smrti. V Jeruzalémském chrámu byl zřízen kult Dia olympského. Věřící Židé se cítili být postaveni do situace, v níž bylo třeba se rozhodnout. Mnozí tedy raději prchli nebo se připojili k hnutí odporu, než by odpadli od víry otců. Tak je také třeba rozumět povstání Judy Makabejského v prvé řadě jako boji za svobodné uskutečňování kultu a teprve v druhé řadě jako boji za politickou nezávislost Židů.

2. čtení

Slova povzbuzení jsou součástí každého Pavlova listu. Jeho povzbuzení stojí na pevném základě - na lásce Otce i Syna. V další části pak Pavel vidí svou činnost spojenu s činností Soluňanů. Smysl a úspěch obojí činnosti ovšem stojí na Pánově věrnosti. Na Soluňanech se žádá trpělivost, doprovázející víru v Boží lásku a v účinnost Božího slova.

Evangelium

Na rozdíl od farizeů, saduceové v Ježíšově době vzkříšení neuznávali. Přišli s otázkou, vzatou z ustanovení o levirátním manželství (Dt 25,5). Toto ustanovení Starého zákona mělo zajistit v každé rodině dědice a tím také pokračování rodu. Otázka Saduceů měla Ježíše zesměšnit, víra ve vzkříšení měla být dovedena do absurdna. Ale otázkou samotnou Saduceové prozradili, jak nemožnou představu o vzkříšení sami mají - jakoby znamenalo pouhé prodloužení tohoto života, těchto poměrů. Ježíšova odpověď ukazuje, že vzkříšení znamená vrcholné a výsostné uskutečnění pravdy, že „všichni žijí pro něho", tedy pro Boha. Jaký „tvar" bude mít budoucnost těch, kdo dosáhnou vzkříšení, je určováno tím, že budou naprosto u Boha. Budou syny, budou rovni andělům. Jejich existence bude proti tomu, co známe zde na zemi, proměněna, ale bude to existence celých lidí, ne jenom „duší", jak je vysvětleno na jiných místech Písma. O kvalitě této proměny dále říká Nový zákon jen to, že je lidsky nepředstavitelná a že je určována neodvolatelnou Boží blízkostí.

Stůl Slova - P. Ing. Aleš Opatrný

Myšlenky ke čtením

1. čtení

Po návratu z babylonského exilu se obnovil v Jeruzalémě chrám, podle chápání Židů privilegované Boží sídlo v Izraeli, i bohoslužba, tedy vše, co mělo být, ale očekávaná spása nepřicházela. Stále se vyskytovalo zlo, a to jak ve vztahu mezi lidmi uvnitř národa, tak mezi Izraelem a jeho okolím. Malachiáš svůj lid těší, ujišťuje ho o tom, že Hospodin to všechno, co oni vidí a cítí, vidí také a že mu poslední slovo nikdo nevezme. Řešení je líčeno v apokalyptických barvách: zlé bude zničeno - spáleno, těm, kdo jsou věrni Hospodinu, se Hospodin přiblíží, jako když „vzejde slunce." On sám jim tedy bude záchranou.

2. čtení

Na konci svého listu se Pavel ještě dotýká trapné věci. Někteří zdánlivi horlivci v Soluni očekávali tak důkladně Kristův druhý příchod, že nepracovali a spoléhali na dobrotu druhých. Pavlovo slovo napomenutí je jednoznačné a důrazné. Sám nejedná jinak, než radí - vydělává si na své živobytí Pána.

Evangelium

Apokalyptické texty jsou u všech synoptiků, ale každý je staví trochu jinak, mimo jiné podle doby, ve které píše. Lukáš píše už s určitým odstupem po pádu Jeruzaléma, a tak na rozdíl od Marka jasně diferencuje mezi pádem Jeruzaléma jako jedním ze vzdálených předchozích znamení konce všeho, který se už stal, a mezi tím, co leží teprve v budoucnosti. Jen zdánlivě, na první pohled mluví tento text převážně o budoucnosti a o konci světa. Ve skutečnosti je mnohem víc obrácen ke křesťanské přítomnosti. Text má tři hlavní výpovědi:

1. Nic z pozemských skutečností nelze mít za definitivní, ani tak boží a přitom pozemskou skutečnost, jakou je chrám v Jeruzalémě. Pro Židy byl sídlem Boha na světě asi tak, jako je pro nás církev místem přebývání Ježíše zde na světě.
2. Vytrvalostí, která má kořen v naprosté důvěře v Boha, dojdete k záchraně. Není tedy dobré spekulovat s nějakým neuvěřitelným aktem záchrany, s novým vpádem Božím do lidských dějin. Síly k záchraně, tedy k vytrvání, jsou k nalezení v našem životě v těch darech, které zde dostáváme, tedy zejména v darech Ducha.
3. Války, katastrofy, atd., jsou věci „s nimiž se počítalo", nejsou tedy znamením toho, že by se věci Bohu vymkly z rukou. Nutně předcházejí konci. Ale jak dlouho budou předcházet, zda rok či tisíciletí, není řečeno! Proto nelze věřit lžiprorokům, kteří se snaží vsugerovat myšlenku, že věci se vyvinuly jinak, než bylo Bohem původně řečeno a že je tedy třeba místo evangeliu věřit jim.

Lidé velmi často kolísají mezi dvěma krajnostmi. Někdy se oddávají bezhlavému optimismu, který nepočítá s koncem lidského života, ani světa, jindy věští katastrofy s jistotou a pevným termínem. Počítat s koncem je moudré. Termínovat jej je nesmyslné. A vyhýbat se ve jménu brzkého konce denním úkolům je nezodpovědné a nekřesťanské. Vytrvalost, kterou evangelium doporučuje, je pokračování v cestě Kristově, o které víme, že má cíl, že má smysl, a že je možné jí jít v síle Ducha. Evangelium mluví o nebezpečné situaci hříchu v lidstvu a o nutnosti pokání, ale současně ujišťuje, že na konci všeho je Ježíš a jeho věčná vláda.

Stůl Slova - P. Ing. Aleš Opatrný

Liturgická čtení

33.neděle v mezidobí – 18.listopadu 2001

1.čtení - Mal 3, 19-20a

Čtení z knihy proroka Malachiáše.

Hle, přijde den, který plane jako pec, slámou se stanou všichni zpupní, všichni, kdo se dopouštějí bezbožnosti; den, který přijde, je spálí - praví Hospodin zástupů - že po nich nezůstane kořen ani větev.

Ale vám, kdo ctíte mé jméno, vzejde slunce spravedlnosti, které má záchranu na svých křídlech.

2.čtení - 2 Sol 3, 7-12

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři!

Víte, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nezaháleli jsme, ani jsme chleba nejedli od nikoho zadarmo. Naopak: ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale dáváme vám samy sebe za vzor, který byste mohli napodobovat.

Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, přikázali jsme vám: „Kdo nechce pracovat, ať nejí." A teď slyšíme, že někteří z vás žijí zahálčivě a vůbec nepracují, ale jsou velmi zaměstnáni věcmi, do kterých jim nic není.

Takovým lidem důrazně přikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

Evangelium - Lk 21, 5-19

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když někteří mluvili o chrámu, jakými krásnými kameny a pamětními dary je ozdoben, řekl Ježíš: „Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozbořeno."

Zeptali se ho: „Mistře, kdypak se to stane? A jaké bude znamení, že to už nastává?"

Odpověděl: „Dejte si pozor, abyste se nenechali svést! Mnozí lidé totiž přijdou pod mým jménem a budou říkat: 'Já jsem to!' a 'Ten čas je tady!' Nechoďte za nimi! Až pak uslyšíte o válkách a vzpourách, neděste se, neboť to se musí stát napřed, ale nebude hned konec."

Potom jim řekl: „Povstane národ proti národu a království proti království, budou velká zemětřesení, na různých místech hlad a mor, hrozné úkazy a velká znamení na nebi.

Ale před tím vším vztáhnou na vás ruce, budou vás pronásledovat, vydávat synagógám na soud a do vězení, budou vás předvádět před krále a vladaře pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví.

Vezměte si tedy k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se hájit. Vždyť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci.

Budete zrazováni i od vlastních rodičů a sourozenců, příbuzných a přátel, a některé z vás usmrtí. Budete pro mé jméno ode všech nenáviděni. Ale ani vlas z hlavy se vám neztratí. Vytrvalostí zachráníte svou duši."

ZE SVĚTA

Příčinou úmrtí dvou zaměstnanců pošty v USA byl opravdu antrax - Příčinou úmrtí dvou zaměstnanců poštovního úřadu ve Washingtonu byl opravdu antrax. Oznámil to 23.října washingtonský starosta Anthony Williams. Podezření na nákazu naznačovaly již předchozí testy. Na poště v Brentwoodu se podle Williamse vyskytovaly bakterie sněti slezinné, což potvrdily pozitivní výsledky testů. Přes tuto poštovní pobočku, v níž je zaměstnáno asi 2000 lidí, byl minulý týden doručen dopis obsahující stopy antraxu do úřadu šéfa demokratické většiny v Senátu Thomase Daschleho. Williams dále řekl, že z nákazy antraxem jsou podezřelí další čtyři lidé. S infekcí sněti slezinné byli ve Washingtonu dosud hospitalizováni dva lidé, jejich zdravotní stav je údajně vážný. S podezřelými příznaky bylo sledováno devět lidí. Vedení americké pošty bude jednat s experty ze Střediska pro kontrolu a prevenci nemocí o zavedení preventivních opatření pro poštovní zaměstnance po celé zemi, včetně nošení gumových rukavic a masek při třídění zásilek. Občanům se doporučuje obezřetnost při otvírání podezřelých poštovních zásilek a okamžitý kontakt policie nebo poštovních inspektorů. Ve svém pravidelném rozhlasovém projevu prezident George Bush ubezpečil občany, že USA dělají všechno proto, aby se chránily před terorismem a že by se občané neměli bát.

Při první vlně útoků na Afghánistán zabit syn mully Umara - Nejstarší syn vůdce afghánského hnutí Taliban mully Muhammada Umara, byl zabit při první vlně útoků na Afghánistán. Stanici BBC to v neděli 21.října sdělil afghánský lékař Abdal Barrí, který několik hodin o život desetiletého chlapce marně bojoval. Dítě bylo údajně při bombardování Kandaháru těžce raněno do břicha a nohy. Mulla Umar byl přítomen několikahodinové operaci a prosil lékaře, aby dítě zachránili. Chlapec ale zemřel ještě v noci. Tentýž den, tedy 7. října, byl při bombardování těžce zraněn Umarům strýc. Je prý stále v nemocnici v Kandaháru, jíž podle Barrího zbývají léky jen na pět dní. USA v minulých dnech potvrdily, že Umarův dům v Kandaháru byl jedním z cílů předchozích útoků. Barrí poskytl rozhovor na pákistánsko- afghánské hranici.

Válka o informace - Na jedné straně polotemné záběry z nočních výpadů zvláštních jednotek, videozáznamy, z nichž nejde odhadnout, kde a kdy byly natočeny. Na druhé straně snímky rozbitých domů, obrázky zabitých a raněných natočené pod dozorem afghánského režimu. Zprávy po začátku pozemních operací proti afghánskému Talibanu a základnám teroristů Usámy bin Ládina začaly být konkrétnější. To ale neznamená, že se staly pro vzdálené diváky srozumitelnější a spolehlivější. V rozporu je totiž potřeba vojáků, aby akce byly utajené a mohly proto pokračovat, a zájem veřejnosti, aby se dozvěděla co nejvíce a mohla tak alespoň zpětně kontrolovat rozhodnutí politiků. To jistě neplatí v zemích, jako je Afghánistán, kde zvláštní ministerstvo brání ctnost a potírá neřest. Brzy po 11.září, kdy unesená letadla zničila mrakodrapy v New Yorku, bylo zřejmé, že tažení proti mezinárodnímu terorismu bude trvat dlouho a že jeho součástí bude jako v každém střetu i souboj informačních strategií. A stejně důležité bude, co která strana zjistí, i to, co obě strany budou sdělovat. V době, kdy o úspěchu politiky rozhodují ve velké míře sdělovací prostředky, budou diváci, posluchači a čtenáři svědky překvapení. Přestože prostřednictvím moderních komunikací je možné dostat jakoukoli zprávu, lhostejno obrázek nebo text, z jednoho konce světa na druhý, bude zároveň často těžké novou informaci ověřit. Jeden podstatný rozdíl je ale nápadný. Stačí sledovat třeba průběh tiskových konferencí v Bílém domě či Pentagonu, aby bylo zřejmé, že novináři se tam snaží z uniformovaných mluvčích vydolovat co nejvíce konkrétních a ověřitelných údajů. Ve světě Usámy bin Ládina a lidí, kteří jej podporují, není pro dotěrné reportéry, a tedy ani pro zvědavou veřejnost místo.

Adam Černý

Princ Charles se uchází o roli zprostředkovatele – Britský princ Charles, který má dobré vztahy se saúdskoarabskou královskou rodinou, nabídl své služby jako neoficiální zprostředkovatel ve válce proti terorismu. Napsal to britský deník The Daily Mail. Princ Charles navrhl podle listu premiéru Tonymu Blairovi, že využije své kontakty v Saúdské Arábii ve prospěch vzniku koalice pro boj proti terorismu. "Princ obdivuje a respektuje způsob, jímž pan Blair krizi zvládá, soudí však, že každý má přispět podle svých sil," řekl listu zdroj z královského paláce. Podle listu by intervence prince Charlese, který je velkým ctitelem islámské kultury, nespočívala v cestách do Saúdské Arábie, ale kontakty by se uskutečňovaly telefonicky.

Indie nemá v úmyslu napadnout Pákistán přes společnou hranici - Indická vláda prohlásila, že nemá v úmyslu napadnout Pákistán přes společnou hranici v Kašmíru. Reagovala tak na slova pákistánského prezidenta Parvíze Mušarafa, který ji z tohoto záměru obvinil, píše agentura Reuters. "Nechceme překročit hranici," řekl indický ministr vnitra Lál Kišínčand Advání na slavnostním obřadu na počest indických válečných vdov. Advání prohlásil, že indičtí vojáci nepřekročili kontrolní linii ani v průběhu konfliktu v kašmírské vysokohorské oblasti Kargil, který málem uvrhl před dvěma lety tyto země do války. "Dosáhli jsme vítězství v době války v Kargilu, aniž bychom překročili kontrolní linii. Věříme, že vyhrajeme tuto válku, kterou zde bojujeme proti terorismu, stejným způsobem," řekl Advání. Indie a Pákistán od roku 1947, kdy vyhlásily nezávislost, proti sobě vedly tři války, z toho dvě o Kašmír.

IRA skládá zbraně - Irská republikánská armáda (IRA) skutečně "učinila provozu neschopným" velký počet zbraní ze svého arzenálu, oznámila to 23.října v Belfastu mezinárodní odzbrojovací komise. Předtím IRA sdělila, že začala se svým odzbrojováním a že tak uplatňuje plán, který komise přijala v srpnu. Britský premiér Tony Blair označil rozhodnutí IRA vzdát se zbraní za "čin zásadního

významu" pro budoucnost Severního Irska. Je přesvědčen, že tento krok může ukončit politickou krizi, která vznikla poté, co ze své funkce odstoupil předseda severoirské regionální vlády, umírněný protestant David Trimble. Komuniké, které IRA uveřejnila "je pro Severní Irsko, pro vztahy mezi komunitou katolíků a protestantů, pro Británii a také pro ostatní svět činem zásadního významu," řekl Blair ve svém londýnském sídle a podotkl, že "mírový proces bude nyní možno urychlit". Tento proces, který začal uzavřením takzvané velkopáteční dohody v roce 1998, nejvíce ohrožovalo váhání IRA se složením zbraní. Minulý týden kvůli tomu opustilo místní vládu devět ministrů Ulsterské unionistické strany (UUP), hlavní protestantské strany v Severním Irsku.

Sociální demokraté vyhráli zemské volby v Berlíně - Sociální demokraté (SPD) německého kancléře Gerharda Schrödera vyhráli 21.října předčasné zemské volby v Berlíně, který je jednou ze 16 spolkových zemí. Berlínská SPD získala 29,7 procenta hlasů. Porazila křesťanské demokraty(CDU), kteří dostali pouze 23,7 procenta. Postkomunisté (PDS) získali 22,6 procenta, němečtí liberálové (FDP) 9,9 a Zelení 9,1 procenta. Pro liberály je výsledek velmi lichotivý, neboť při posledních volbách před dvěma roky se ani nedostali se dvěma procenty do zemského parlamentu. Značný zisk zaznamenala postkomunistická Strana demokratického socialismu (PDS). Na východě města, který býval hlavním městem zaniklé totalitní Německé demokratické republiky, tuto stranu volilo 48 procent voličů. Předčasné volby byly vypsány letos v létě poté, co se rozpadala velká koalice dosud nejsilnější CDU a SPD. Sociální demokraté ji vypověděli po finanční aféře ve vedení křesťanských demokratů. Do regionálního kabinetu bude muset SPD najít koaliční partnery, jimiž pravděpodobně budou Zelení a liberálové (FDP). Proti koalici německých sociálních demokratů (SPD) s posílenými postkomunisty se vyslovil kancléř Gerhard Schröder.

Udělena Nobelova cena za mír - Nobelovu cenu za mír pro letošní rok získali napůl Organizace spojených národů a její generální tajemník Kofi Annan za "přínos k lépe uspořádanému a klidnějšímu světu". V Oslu to oznámil Norský Nobelův výbor. Podle zdůvodnění norského výboru přispívají OSN i její generální tajemník k řešení zásadních ekonomických, sociálních, ekologických a bezpečnostních problémů moderního světa. Až konec studené války přitom Spojeným národům umožnil, aby naplno přejaly roli, pro kterou byly založeny. Norský Nobelův výbor ocenil i roli Kofiho Annana, který téměř svůj celý život zasvětil práci pro OSN. "Dal jasně najevo, že suverenita nemůže být štítem, za který členské státy schovávají své prohřešky," zdůrazňuje se v prohlášení výboru. Předseda Nobelova výboru poté uvedl, že OSN i Annan osobně byli za každých okolností velmi vážnými kandidáty. Jejich nominace právě v dnešní době však zdůrazňuje význam této organizace v aktuální složité situaci. Laureátům bude Nobelova cena předána 10.prosince v Oslu.

Concorde BA vyrazil na první zkušební let z Lodýna do New Yorku - Z londýnského letiště Heathrow odstartoval nadzvukový dopravní letoun Concorde společnosti British Airwas (BA) k prvnímu zkušebnímu letu do New Yorku od loňského léta. Concordy BA nelétaly od 16. srpna loňského roku poté, co se jeden stroj Air France zřítil těsně po startu z pařížského letiště Charlese de Gaulla a zahynulo při tom 113 lidí. Na palubě nynějšího zkušebního letu je 92 inženýrů, kteří pracovali na změnách, jež stroje podstoupily po havárii. Chceme jim tak poděkovat za práci, kterou odvedli, řekl mluvčí British Airways. BA a Air France, které concordy provozují, obnoví komerční lety začátkem listopadu. BA oznámila, že na první obnovený komerční let Concorde z Londýna do New Yorku 9.listopadu byla již většina letenek rozprodána. Hlavní příčinou katastrofy letadla Air France bylo proražení palivové nádrže kusem pneumatiky, kterou předtím roztrhla lišta upadlá z jiného letounu na startovací dráze. Nyní budou mít concordy například lepší ochranu palivových nádrží před proražením a odolnější pneumatiky.

Odyssey doraziła k Marsu - Na oběžnou dráhu kolem Marsu dorazila americká kosmická sonda Odyssey. Za šest měsíců od startu urazila 460 miliónů kilometrů a nyní ji čeká fotografování a zkoumání povrchu rudé planety. Měla by mj. přinést informace o jejím geologickém složení a možné přítomnosti vody. Americký národní úřad pro letectví a vesmír (NASA) sleduje závěr letu Odyssey s velkým napětím, protože předchozí dvě mise sond směřujících k Marsu ztroskotaly. "V případě nového nezdaru by mohl někdo navrhnout, aby další mise byly odloženy po skončení války s terorismem," řekl profesor z American University Howard McCurdy. Podle něj USA nyní potřebují peníze na bezpečnost a "ztroskotané a nerealizované programy jsou v takovém případě jejich dobrým zdrojem". Program Odysseye stál zatím 297 miliónů dolarů. Získané informace mají vědcům pomoci vybrat přistávací plochy pro budoucí mise a hledat místa, kde by na povrch planety mohly vyvěrat horké vodní prameny. Podrobnosti o misi lze nalézt na http://mars.jpl.nasa.gov/.

Krvácivá horečka dengue ve Vietnamu - Epidemie krvácivé horečky dengue, kterou přenášejí moskyti, si od začátku roku vyžádala ve Vietnamu již 61 obětí. Oznámilo to vietnamské ministerstvo zdravotnictví. Za stejné období bylo v celé zemi zaregistrováno 31 035 nakažených, což je o 73 procenta více než za stejné období loňského roku. Dengue sužuje především oblast delty řeky Mekong na jihu Vietnamu a centrální provincii Ha Tinh, kde byly nové případy zaznamenány v závislosti na trvajícím teplém a vlhkém počasí. To je ideální prostředí pro množení moskytů. Tato infekční nemoc pochází z Afriky a ve Vietnamu byla poprvé zaznamenána v roce 1969. V roce 1998 jí podlehlo 380 Vietnamců, o rok později a loni to byla již jen stovka. Ministerstvo též oznámilo, že od začátku roku zemřelo na malárii 57 Vietnamců, a u 191 000 byla nemoc zjištěna.

Podle ČTK a agentur

Z VLASTI

Carolina od 5. do 25.října

Politické události

ČR pomůže Spojeným státům

Na žádost USA se po teroristickém útoku z 11.září členové NATO rozhodli poprvé od vzniku aliance aktivovat článek 5 Washingtonské smlouvy (ukládá spojencům pomoc v případě napadení jednoho z nich) a 3.října přijali opatření ke zlepšení boje proti terorismu. I čeští vojáci tak pravděpodobně „zaplní mezery," které by mohly vzniknout poté, co USA stáhnou do boje proti terorismu jednotky z misí SFOR a KFOR v Bosně a Hercegovině. Aktivní účast se týká i rozšíření spolupráce a sdílení zpravodajských informací. ČR podepsala i povolení k přeletu pro vojenské letouny USA a dalších členů NATO během jejích útoků na teroristické cíle. V případě potřeby poskytne letiště a pohonné hmoty. Dále se zavázala, že zpřísní bezpečnostní opatření kolem objektů USA a dalších členských států. ČR souhlasila také s poskytnutím individuální nebo kolektivní pomoci spojencům, nebo i státům, které mohou být vystaveny teroristickým útokům. USA využily nabídku české vlády na zapůjčení letadla Tu 154 s dvacetičlennou posádkou. Letoun nebude určen pro bojové akce a pravděpodobně bude dopravovat vojenský personál mezi Evropou a USA. Stroj může přepravit najednou 84 lidí nebo šest tun materiálu. Náklady spojené s provozem letadla uhradí NATO a Ministerstvo obrany ČR bude financovat pouze náklady pro posádku. O konkrétním využití letadla budou rozhodovat Spojené státy. Nabídku na vyslání polní nemocnice, protichemické jednotky a speciální jednotky USA zatím nevyužily.

České vysoké školy protestují proti postupu ministerstva

Demisi ministra školství Eduarda Zemana, nebo slíbené dvě miliardy navíc do rozpočtu vysokých škol požadují jejich zástupci. Vysokoškolské odbory hodlají stávkovat a rektoři jsou ochotni odstoupit ze svých funkcí po nedodržení slibu ministerstva školství navýšit rozpočet vysokých škol na rok 2002 o dvě miliardy korun, pokud přijmou více studentů (přijaly jich více o 10%). Podle vládního návrhu státního rozpočtu na rok 2002 totiž vysoké školy slíbené peníze nedostanou, a nebudou tak schopny zajistit kvalitní výuku. Deklarace Akademického senátu Univerzity Karlovy z 12.října připomíná, že zatímco v zemích OECD se na VŠ vynakládá v průměru 1,7% HDP, v ČR 0,8% HDP. Pokud vláda nesplní požadavek VŠ přijme UK příští rok o 40% studentů méně, prohlásil její rektor Ivan Wilhelm. První stávku na vysoké škole od roku 1989 zažila 10.října Univerzita Palackého v Olomouci. Na dvě hodiny tam byla přerušena výuka a vyučující se spolu s 13 tisíci studentů sešli na protestní akci. V úterý 16.října se konalo shromáždění akademické obce na UK - Fakultě tělesné výchovy a sportu a den nato protestovala dvouhodinovým přerušením výuky UK - Fakulta sociálních věd. I když ministr školství Eduard Zeman, prohlásil že vysoké školy slíbené dvě miliardy dostanou, situace na akademické půdě se úplně nezklidnila. Za prvé proto, že ministr odmítl sdělit zdroj financí. Za druhé jde zástupcům vysokých škol o změnu systému financování. Na dalších fakultách Univerzity Karlovy (Právnické, Přírodovědné, 2. lékařské, Pedagogické či Právnické) se konala protestní setkání. Větší akce se očekávají v souvislosti se 17.listopadem.

Po nálezu protitankové střely hlídají letiště v Praze-Ruzyni vojáci

Česká republika zesílila bezpečnostní opatření. Zvýšení ostrahy si tentokrát vyžádal nález aktivní protitankové střely nedaleko ruzyňského letiště v Praze. Raketu typu RPG-75 našli 18.října zaměstnanci letiště jen několik stovek metrů od přistávací plochy. Podle expertů by zbraň s dostřelem 750 metrů mohla letadlo zasáhnout. Dva dny po nálezu střely posílilo policejní ostrahu letiště asi 200 vojáků z chrudimské 4. brigády rychlého nasazení. Policie zjistila, že střela pochází ze série, kterou byly po roce 1980 vyzbrojeny složky federálního ministerstva vnitra. Nyní se pátrá po tom, zda tato konkrétní střela patří do té části, která byla převedena na Slovensko, nebo do té části, která zůstala v České republice. Ministerstvo vnitra ČR i Slovenská strana tvrdí, že jim nechybí ve skladech ani jedna tato střela.

Policie vypátrala několik odesílatelů „antraxu"

Policie vypátrala několik osob, které poštou rozeslaly dopisy s nápisy „antrax" nebo obsahující neznámý prášek. Ženě z Brna hrozí až dva roky vězení za šíření poplašné zprávy, když svému příteli zaslala obálku s nápisem „Stop antrax!" Případ jedenáctileté školačky, která svým spolužákům poslala dopis s moučkovým cukrem označený jako antrax, byl vzhledem k jejímu věku odložen. Policie dopadla také ženu a muže, kteří telefonicky vyhrožovali teroristickými útoky. Oznámení o nálezu nebezpečné látky zaměstnaly hasičský záchranný sbor, policii i Státní úřad pro jadernou bezpečnost poté, co se v USA nakazilo několik lidí snětí slezinnou. MF Dnes 23.října uvedla, že hasiči zajistili celkem 1114 podezřelých obálek a jiných předmětů.Podle dostupných zpráv žádná zásilka neobsahovala biologickou bojovou látku. Počet nálezů údajně nebezpečných předmětů však v posledních dnech klesl na minimum.

Ze Slovenska

Slovenské Štúrovo s maďarskou Ostřihomí po 57 letech opět spojuje most

Most Marie-Valerie slavnostně otevřeli premiéři obou zemí 11.října. Most přes Dunaj byl zničen v roce 1944 a trvalo dlouhých 57 let, než zástupci obou národů přišli na to, že by bylo dobré toto spojení obnovit. Most symbolizuje, zlepšení slovensko-maďarských vztahů na němž, stejně tak jako na dostavbě mostu má zásluhu vláda Mikuláše Dzurindy.

Slota předsedou Pravé SNS

Žilinský primátor a někdejší vůdce slovenských nacionalistů Jan Slota se 6.října stal předsedou nově založené Pravé Slovenské národní strany.

Zvolen byl jednomyslně 414 hlasy, přičemž on sám se jako jediný hlasování zdržel. Pravá SNS vznikla poté, co byl Slota současně s několika dalšími svými přívrženci vyloučen ze SNS. Důvodem k jejich vyloučení byla podle předsedkyně SNS Anny Malíkové činnost pusobící rozvrat ve straně. Podle Sloty jen v žilinském okrese přešlo do nové strany 80 % členů SNS. V nejbližších parlamentních volbách chce Pravá SNS získat alespoň 10 % hlasů. Nebrání se spolupráci s dalšími stranami, nicméně se seskupeními podporujícími vstup země do NATO spolupracovat nehodlá.

Ekonomika

Societe Generale převzala Komerční banku

Za 60% státní podíl v Komerční bance zaplatila francouzská Societe Generale 4.října na účet Fondu národního majetku 1,186 mld. eur (40 mld. korun). Jak upozornila Česká národní banka, peníze budou ulozeny na speciálním privatizačním účtu, aby jejich přeměna neovlivnila negativně kurz koruny. Zástupci české filiálky Societe Generale a Fondu národního majetku zároveň podepsali smlouvy o převodu akcií. Druhý den rezignovalo vedení KB v čele s ředitelem Radovanem Vávrou. Dozorčí rada následně zvolila nové vedení, ve kterém francouzská banka získala většinu míst. Předsedou představenstva je 58letý Alexis Raymond Juan, člen komise představenstva Groupe Societe Generale.

Česká premiéra Škody Superb

Od 18. do 21.října se konala v Praze na Výstavišti v Holešovicích pravidelná podzimní motoristická výstava. Největším lákadlem autosalonu byl stánek Škody Mladá Boleslav, která v národní premiéře vystavovala limuzínu Škoda Superb. Podnik počítá s tím, že v prvním roce vyrobí v novém závodě v Kvasinách přibližně 35.000 těchto vozů. První vlna zájmu o Superb napovídá, že tím ani zdaleka nepokryje poptávku. Vedle Superbu se v Praze objevil i nový přírůstek do modelové řady Fabia - Fabia Junior s jednolitrovým zážehovým motorem určeným především pro městský provoz.

Koruna dále posilovala

O 25 haléřů posílila česká měna vůči euru za posledních sedm dní. Po podpisu smluv o prodeji Českých radiokomunikací, se euro posunulo na historickou hranici 33,18 Kč/euro. Americký dolar klesl až na 37,21 koruny. Za růstem koruny stojí podle finančních odborníků především spekulanti. Ti totiž údajně očekávají, že stát rychle smění devizy získané z prodeje podílu v Komerční bance a v Českých radiokomunikacích za koruny, aby je mohl co nejdříve vložit do rozpočtových fondů. Euforie investorů nepolevila ani poté, co viceguvernér ČNB Luděk Niedermayer prohlásil, že peníze získané prodejem podílu zůstanou na zvláštních účtech a budou směňovány postupně. Korunu posunulo vzhůru také oznámení Českého statistického úřadu o růstu vývozu. Podle ČSÚ vyvezla Česká republika více zboží, než dovezla.Obchodní bilance tak skončila v přebytku 1,8 miliardy korun. Naposledy vývoz převýšil dovoz před dvěma lety. Exportéři jsou však těmi, kteří růstem koruny trpí nejvíce. Hodnota vyvezeného zboží totiž s růstem koruny klesá. Zastavení růstu koruny žádá mimo jiné jeden z nejvýznamnějších českých exportérů Škoda Mladá Boleslav.

Kurzovní lístek ČNB 25. 10. 2001

EUR, 1	33.245
Francie, 1	5.068
Itálie, 1000	17.170
Rakousko, 1	2.416
SRN, 1	16.998
Kanada, 1	23.702
Slovensko, 100	76.246
USA, 1	36.266

Kultura

Hana Hegerová oslavila sedmdesátku

V neděli 21.října se v pražském Divadle na Vinohradech uskutečnil koncert u příležitosti 70. narozenin Hany Hegerové, které oslavila den před tím. První dáma českého šansonu, jak se Hegerové s oblibou říká, zahájila koncert recitací textu své písně Já ráda vzpomínám a pak představila plejádu svých hitů. Vrcholem první poloviny koncertu se stala Levandulová, která je asi její nejznámější písní. Ještě před přestávkou oslavenkyni kyticí sedmdesáti rudých růží pogratulovala česká slavice Lucie Bílá. Ve druhé půli koncertu uvedla Hegerová na pódium své hosty. Na závěr více než tříhodinového koncertu aplaudující publikum projevilo Hegerové čest i tím, že povstalo.

Tmavomodrý svět se bude ucházet o nominace na Oscara

Film Jana Svěráka Tmavomodrý svět se bude ucházet o nominace na cenu americké Akademie filmových věd a umění Oscar. Rozhodli o tom členové České filmové a televizní akademie. Ti nejdříve vybrali z celkového počtu patnácti filmů čtveřici nejžhavějších kandidátů.Kromě Tmavomodrého světa to byly snímky Babí léto, Kytice a Otesánek. Nominace letošního ročníku Oscarů budou vyhlášeny 12. února. Pro Jana Svěráka by to byla již třetí nominace. První, neúspěšná, přišla v roce 1992 za film Obecná škola. V roce 1997 mu americká filmová akademie udělila Oscara v kategorii nejlepší cizojazyčný film za snímek Kolja.

Magdalena Kožená získala prestižní ocenění Gramophone Adwards

Pěvkyně Magdalena Kožená byla oceněna ve vokální kategorii za písně autorů Janáčka, Martinů a Dvořáka, které tato mezzosopranistka natočila společně s pianistou Grahamem Johnsonem. Cena britského časopisu Gramophone se uděluje už 25 let a přezdívá se jí Oscar klasické hudby. Pro Koženou je toto ocenění největší úspěch v její dosavadní kariéře.

Sport

Jaromír Jágr podepsal novou víceletou smlouvu

Nejproduktivnější hráč NHL posledních čtyř let, útočník Jaromír Jágr, podepsal 18.října nový kontrakt s klubem Washington Capitals. Smlouva je sedmiletá s jednoroční opcí a zaručuje Jágrovi roční příjem 11 milionů dolarů.Celkem si tedy může přijít na 88 milonů dolarů, což z českého hráče činí nejlépe placeného hokejistu současnosti.Do Washingtonu přišel Jágr před sezonou po jedenáctiletém působení v Pittsburghu Penguins. V průběhu uplynulého ročníku požádal několikrát vedení Tučňáků o výměnu a přestože nejžhavějším kandidátem na služby 29 letého forwarda byli New York Rangers, zakotvila hvězda v hlavním městě USA.

Noví blahoslavení Pavel Petr Gojdič a Metoděj Dominik Trčka

Pokračování ze str.3

a špiněna a tupena i celá katolická církev a zvláště římský papež. Samozřejmě, že nepřátelé víry jako draví vlci na sebe oblékli roucho beránka a o své lži pod rouškou pravdy informovali i věřící a všechny občany na Západě.

Biskup Gojdič se svobody nedožil. Zemřel jako mučedník v den svých 72. narozenin ve věznici v Leopoldově a tam byl také pohřben.

Dnes již známe některé epizody z jeho vězeňského života, ve kterých na jedné straně vyniká síla jeho charakteru a na druhé straně dobrota a mírnost srdce. Téměř neuvěřitelně nám v současné době zní například i jeho odpověď na otázku spoluvězňů, kdo mu v životě nejvíce ublížil: „Mně v životě nikdo neublížil. Všechno utrpení, které jsem dosud snášel, jsem přijal rád a bolí mě jen to, že mnoho mých spolubratří a věřících musí trpět pro víru." Tak může hovořit jen člověk, který se cele sjednotil s Kristem trpícím a ukřižovaným. Druhé posiloval i v těch chvílích, kdy ve vězení bylo nejhůře. V té době vynalezl jeden dozorce zlepšovák: zapřáhl biskupy Gojdiče a Buzalku do pluhu (aby měl čtyřspřeží, tak připojil ještě jednoho kněze a bohoslovce) a museli orat vězeňská pole. Nač namáhat koně, když lidská síla byla zadarmo. Když významný komunistický činitel Eduard Goldstücker psal o tom, že odsouzení komunisté to měli v dobách komunismu ve vězení těžší než všechny ostatní kategorie vězňů, vzpomněl: „V roce 1953 na jedné dílně v Leopoldově jsme pracovali na konopí, později na peří. Byl tam i Richard Slánský, bratr popraveného generálního tajemníka KSČ Rudolfa Slánského. Stalo se, že katoličtí kněží v čele s biskupem Gojdičem museli nás oba spoluvězně bránit před několika rozvášněnými hochy, kteří chtěli mě i Slánského napadnout."

V roce 1960 nastalo uvolnění vztahů mezi Církví a státem a ukazovala se možnost amnestie pro politické vězně. Tehdy Pán života a smrti v neděli 17.července 1960 udělil jinou amnestii: povolal ho do věčného domova. Byl sice pohřben na vězeňském hřbitově v Leopoldově, ale v roce 1968 byly jeho pozůstatky exhumovány a převezeny do katedrály sv.Jana Křtitele v Prešově, kde byly pohřbeny. K místu posledního odpočinku otce biskupa Gojdiče přicházejí věřící, aby se pomodlili nad jeho hrobem a nyní se již budou modlit k němu. I Svatý otec při poslední návštěvě Slovenska připomenul jeho věrnost Církvi. Biskup žije v srdcích svých věřících.

Jak jsme si připomněli, byli řeckokatolíci tzv. „Prešovským soborem" zlikvidováni. Ve skutečnosti však Církev žila dál. Věřící se scházeli k modlitbám na hřbitovech, kněží udělovali svátosti a vysluhovali liturgii tajně. Kněží byli uvězněni, internováni a později z příkazu státu i s rodinami odvezeni především do českého pohraničí, kde pracovali na státních statcích a to zejména při těžkých pracích. Bohužel, pravoslavná církev se v případě likvidace řeckokatolické církve stala nástrojem totalitního režimu. V knize „Neumlčená" čteme doslova: Podle odhadu zůstalo katolické církvi věrných asi 75% řeckokatolických kněží a laiků. Ale většina z těch, kteří podlehli teroru, chápala vynucený přestup k pravoslavným jako formální a dočasnou záležitost. Až na výjimky se kněží, kteří odpadli k pravoslaví, modlili nadále v mešním kánonu za římského papeže a ne za moskevského patriarchu, jak měli nařízeno. V této době na 200 kněží i s manželkami a dětmi bylo vyvezeno do českých zemí se zákazem vrátit se na východní Slovensko.

Ještě v roce 1993 jsem se setkal s rodiči dospělého syna, kteří se podivovali, že jsou v matrice uvedení jako pravoslavní, když oni od řeckokatolické církve neodstoupili. Totiž pravoslavní automaticky s vědomím státu přepisovali všechny řeckokatolíky do matrik jako by byli pravoslavní.

Řeckokatolická církev – biskupové i kněží s lidem Božím prožívali v prešovské diecézi svou Kalvárii, ale přišla neděle Zmrtvýchvstání. V roce 1968 v době tzv. Pražského jara byla činnost řeckokatolické církve obnovena, kněží se znovu vrátili do svých farností. I když byla řeckokatolická církev komunisty jen trpěna, z příkazu státu měla nedostatek bohoslovců, ve víře je všechny podporoval apoštolský administrátor Mons. ThDr. Jan Hirka, který nakonec po pádu totalitního režimu byl 21.prosince 1989 jmenován nástupcem biskupa Petra Pavla Gojdiče.

Zároveň s otcem biskupem Gojdičem bude v Římě blahořečen i redemptorista východního obřadu Otec ***Metoděj Dominik Trčka.*** Narodil se jako sedmé dítě rodičů Trčkových ve Frýdlantu nad Ostravicí na Moravě. Na školách ho vidíme ve Frýdlantu a v Místku, poté studuje na gymnáziu u redemptoristů v Července a na teologickém učilišti v Obořišti. Na kněze je vysvěcen v červenci 1910. Již v Obořišti se setkává s křesťany východního obřadu. Velehrad upevňuje jeho vztah k východnímu obřadu. Zde pod vedením Stojanovým se konají unijní setkání naplněné touhou po sjednocení Slovanů ve víře. Po ukončení první světové války Otec Trčka s jedním ze svých spolubratří odchází do Ľvova (nyní na Ukrajině). Zde působili zvláště v misijích. Po dvou letech v roce 1921 odcházejí na východní Slovensko, kde byl založen klášter redemptoristů. Na východním Slovensku a Podkarpatské rusi hlásají Boží slovo a zakládají církevní bratrstva Matky ustavičné pomoci a Svatého růžence. V roce 1931 je zbudován nový klášter v Michalovcích (předtím byl ve Stropkově). Několikrát se Otec Trčka stává představeným redemptoristů a nakonec i apoštolským vizitátorem sester baziliánek. Za druhé světové války pomáhal i Židům tím, že jim vystavoval křestní listy.

Po druhé světové válce se Otec Trčka stává prvním viceprovinciálem redemptoristů východního obřadu. Má vždy na mysli duchovní formaci nových členů svého řádu.

Komunistická moc v roce 1949 zrušila viceprovincii redemptoristů a v době tzv. barbarské noci z 13. na 14.dubna 1950 obsadila kláštery a řeholníky internovala v koncentračních táborech. Otec Metoděj byl internován v Podolinci, odkud byl často odvážen do Leopoldova, kde byl tvrdě vyšetřován a násilím nucen, aby se přiznal k tomu,co nikdy neudělal. Státní prokurátor ho v dubnu 1952

obvinil ze spolupráce s biskupem Gojdičem: rozšiřoval pastýřské listy biskupů (biskupové v nich hájili práva Církve) a podával skrze své představené v Praze tajné informace do Říma (ve skutečnosti šlo o obyčejný dopis spolubratrovi). Rovněž si stát vymyslel historku: pokus o útěk do zahraničí s falešným pasem. A tak ve vykonstruovaném procesu byl Otec Trčka odsouzen na 12 roků do vězení.

Roky ve vězení ho však nezlomily. Korespondence příbuzným je plná naděje i touhy po svobodě, ale zároveň je naplněna i odevzdaností do vůle Boží. Jeho zdravotní stav se po létech vězení trochu zlepšil, a tak byla naděje, že se z vězení vrátí domů.

Ale přišly vánoce 1958, které se pro něho staly posledními. Prozpěvoval si vánoční koledu a při zpěvu ho uslyšel vězeňský dozorce. Zpěv ve vězení byl zakázán. Otec Trčka putoval do korekce, kde dostal zápal plic s vysokými horečkami. Přivolaný lékař žádal převoz do nemocnice, ale dozorce to domítl. Byl jen později přemístěn do lepší vězeňské cely, ne do nemocnice, a tam podle očitých svědků přišel již jen zemřít. Pán ho k sobě povolal 23.března 1959 v Leopoldově.

Lékař, který Otce Trčku ošetřoval, ve svém svědectví vzpomíná, jak se ospravedlňoval Otci Trčkovi, že mu nemůže pomoci. Ten mu odpověděl, že se na nikoho nehněvá, a že všem odpouští. Lékař pochopil toto veliké svědectví víry, že kněz, který věděl, že je v nebezpečí smrti, svým ubližovatelům odpustil. Otec Trčka byl pohřben na vězeňském hřbitově v Leopoldově. Samozřejmě pohřeb byl bez kněze, pohřbil ho vězeňský dozorce. Rodina si přála převézt jeho tělesné pozůstatky na Moravu do rodného Frýdlantu, ale tehdejší úřady jim to zamítly. Teprve v roce 1968 byl pohřben na hřbitově v Michalovcích.

Dnešní svět potřebuje více svědků živé víry a apoštolů lásky i odpuštění. Naši velikáni – v tomto případě i nadcházející blahoslavení Otec biskup Gojdič a Otec Trčka jsou nám v tom vzorem a příkladem.

Čas v dějinách lidstva neúprosně plyne. Život člověka je úzce spojený s vírou a to buď ve vlastní síly nebo v nějakou nadpřirozenou bytost. Křesťané věří v Boha, kterého však dnešní svět často nepřijímá. V dějinách procházela víra často různými zkouškami a mnoha způsoby pronásledování. K divoké zvěři v římském Koloseu se připojovaly kříže, věznění, vyhnanství, vraždy a různé způsoby mučení v každém století, samozřejmě i v ukončeném dvacátém století. Pronásledování tedy není zjevem jen dávných dějin, ale uskutečňuje se i v nové době. Kéž krev mučedníků je stále semenem nových křesťanů.

O blahořečení těchto dvou mučedníků víry P. P. Gojdiče a M. D. Trčky bude v Římě Svatého otce žádat prešovský biskup Mons. ThDr. Jan Hirka. On sám v dobách totality trpěl a byl odsouzen na 7 roků vězení. Poznal práci v hlubinných uhelných doelch i úkol elektrikáře při opravě zdravotnických zařízení. Teprve v roce 1968 se mohl znovu vrátit ke své kněžské službě, aby se stal duchovním správcem katedrály, později apoštolským administrátorem diecéze a nakonec před vánocemi 1989 přišla dlouho očekávaná radostná zpráva, že prešovská diecéze má svého biskupa a to Mons. Jana Hirku, který proces blahořečení řídil a Svatému otci s prosbou nové blahoslavené představí.

Tito blahoslavení mohli opustit svoji víru a mohli se mít dobře. Samozřejmě jen na tomto světě. Ale oni zůstali věrni Bohu a Svatému otci. Když si připomínáme těžké doby života těchto mučedníků – P. P. Gojdiče a M. D. Trčky, tak naléhavě prosme: „Odpusť, Pane, viny minulých časů, odpusť nelásku a rozbroje, dej, ať církev, věrná tvému hlasu, šíří požehnání pokoje. Zazpívejme s Církví píseň díků, za dar Kristových mučedníků, ať jsou tvému lidu trvalým vzorem a vyprosí tvému lidu jednotu tvého ovčince."

Doc. ThDr. František Janhuba,
děkan řeckokatolické
bohoslovecké fakulty v Prešově

Česká misie v Chicagu srdečně zve všechny děti i dospělé na tradiční

Mikulášskou besídku

v neděli 9.prosince 2001

v sále Besedního domu farnosti
Panny Marie Svatohorské
2416 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804

Dveře budou otevřeny od 2.00 PM
Kulturní program začne ve 3.00 PM

V programu vystoupí děti z České sobotní školy kardinála Josefa Berana se svým pásmem koled a hudby.

Jako hosté s bohatým programem vánočních zpěvů vystoupí Číba Ješina se svými přáteli.

Na závěr přijde svatý Mikuláš v doprovodu anděla a čerta, který bude dětem nadělovat dárky.

Bude připraveno též bohaté pohoštění.

Současně bude v sále umístěna

prodejní výstava obrazů

naší známé české malířky

Aleny Pokorné

Za lidové ceny zde můžete zakoupit obrazy malé i velké jako nevšední dárek pro své blízké k nastávajícím vánocům.

Vstupné na besídku je dobrovolné.

Bližší informace podá
Fr. Dušan Hladík - tel: (708) 656 7472
Mobil: (708) 533 1050

SPOLEČNOST PRO VĚDY A UMĚNÍ
SVU Chicago

Pokračuje ve své činnosti přednáškou

v pátek 16.listopadu 2001 v 7:30 večer
v budově Ústředny Moravských Spolků,
2140 S. Wesley, Berwyn.

Hostujícím řečníkem je

Dr. JOSEF PODZIMEK,
profesor emeritus, University of Missouri

Dr. Podzimek promluví na námět

MAN, WEATHER AND CLIMATE

Weather characteristics man's effort to control weather, global warming and climatic changes.

Těšíme se na Vaši milou návštěvu.
Veřejnost je srdečně vítána
na tuto zajímavou přednášku.

Dobrovolný dar $3.00
Věra Rokničová - Jednatelka SVU Chicago

44. REPREZENTAČNÍ PLES

Sdružené československé organizace
chicagské oblasti
pořádají v sobotu 2.února 2002
v dvoraně Drury Lane v Oak Brook
44. Reprezentační ples.

Plesový výbor žádá rodiče, kteří mají zájem, aby jejich dcery debutovaly na tomto plese, nechť je laskavě přihlásí co nejdříve u
Miss Dana Čermák
Home ph. (630) 655 - 6494

Prodám automobil

HONDA C - RV 99

68,000 Mil, střešní okno, kůže,
náhon na všechna 4 kola
v perfektním stavu
Tel. 847 - 537 5243

Jerry Jirák

Vás zve k poslechu hudby z naší vlasti
na radiové stanici 1450 AM
v neděli v 9.00 am
a v úterý a ve čtvrtek v 9.30 pm

ČESKÁ KATOLICKÁ MISIE

U Panny Marie Svatohorské
2414 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804
Česká mše svatá
v sobotu 6.15 večer v kostele
v neděli v 10.00 dopoledne v kapli na faře
Informace o další činnosti podá
Fr.Dušan Hladík
Tel. (708) 656 7472 Mob. (708) 533 1050

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050 **(773) 242-2027**

Zde mluvíme také česky

Češka, 26 let, hledá práci jako

PEČOVATELKA - OŠETŘOVATELKA

Poskytnu péči starým lidem, zajistím chod domácnosti, nákupy, úklid apod.
Nejlépe u česky mluvících lidí. Auto mám.
Praxe 5 let ve zdravotnictví - v církevní nemocnici.

Chicago a okolí.
Tel: 773 - 412 5474

NEW CZECH RADIO SCHEDULE

for the Cleveland Area

Saturdays 2.00 – 3.00 p.m.
WERE 1300 AM

Sundays 1.00 – 3.00 p.m.
WERE 1300 AM

Host Joe Kocab

Worldwide Discount Globe Telecomunication

Super nízké telefonní sazby do České republiky a na Slovensko. Jestliže ještě platíte více za minutu než ČR: 15.5c a Slovensko: 17.0c, tak neváhejte a spojte se s námi.

Rates as low as:

USA 4.5c – California 5.5c - Czech Rep. 15.5c - Prague 11.5c Slovakia 17c - UK 7c - Canada 8c - Australia 7c Austria 6.5c - Denmark 8c - France 6.5c - Germany 6.5c - Hungary 14.5c Italy 7.5c - Sweden 6c - Switzerland 8.5c & more...

No Monthly Fees! 6 seconds billing, 24 hours a day, 7 days a week! No risk, contracts, promotions, or plans.
Call anytime, 6 seconds billing.
Crystal clear connections.
Separate detailed invoice.
Global access calling card available.
You can stay with your present Long distance carrier and still access our low rates.
Your own Toll-Free number available.
Offer is available for Business & Residential customers.

For information or sign up, go to Web Site at: www.discountglobetele.com or call: 1-888-378-5800
Sponsored By The Best Known CS Real Estate Broker in USA, JOHN VOSTENAK, www.johnvostenak.com
Publisher of CS Community News Over the Internet, email: john@johnvostenak.com

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, Secretary-Treasurer
Mary Ann Mahoney, President

Chicago Representatives

Loretta Moravecek **1-708-484-3162**
Dolores Jacklin **1-630-968-1292**

H. Marik Sons

George Schubert Funeral Homes

6507 West Cermak Road Berwyn, Illinois
60402(708) 484-6310 FAX (708) 484 0158

MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST

Vás srdečně zve na

37. ČESKOSLOVENSKÝ KROJOVANÝ PLES

v sobotu 10.listopadu 2001

ve velkém sále Union Hall No. 150

6200 Joliet Road, jeden blok západně od La Grange Road, Countryside, IL

Přijďte se potěšit kulturou a dědictvím českých, moravských a slovenských lidí s jejich hudbou a tanci.

Výborné jídlo, pečivo a nápoje nebudou chybět.

Dveře budou otevřeny v 6.00 hod. večer
Folklorní program začne v 8.00 hod. večer

K tanci a poslechu hraje známá hudba

Joe Polach a jeho St. Louis Czech Express.

Dar: $ 12.00 za osobu

Pro další informace a rezervace volejte:
Jim Hedderman 708 – 579 5492
John Přitasil 708 – 579 9433
nebo E-mail moravianculturalsociety@msn.com

Kříž posvěcený jako symbol víry a naděje

Poutní místo záchranářů a pomocníků na místě teroristického útoku v New Yorku

Ocelový kříž, který byl nalezen v troskách věží World Trade Centres v New Yorku, byl nyní posvěcen jako symbol víry a naděje. Dva metry vysoký kříž spadl zcela nepoškozený z jedné z řítících se věží na vedlejší budovu. Frank Silecchia, jeden z pomocníků, našel v troskách po atentátu kříž, jak stojí vzpřímený uprostřed chaosu. Silecchia se nemohl ubránit slzám a prohlásil: „Někdo může říct, že je to přirozená věc, ale pro mne je to Boží zásah."

Četní záchranáři od té doby putují denně k tomu kříži a modlí se u něj. Objevují se zde krátké modlitby, jako: „Bože, žehnej našim padlým bratřím!" Ve středu 4. října byl tento kříž po krátké ceremonii za účasti mnoha záchranářů postaven na metrový kvádr, který byl předtím stupněm na chodníku. P. Brian Jordán se při tom modlil: „Bože, uchovej zář kříže na Ground Zero (místo atentátu). Je to symbol naší naděje, naší víry a naší útěchy."

Bible v troskách

Při odklízení trosek Pentagonu ve Washingtonu nalezl udivený voják stolek, na kterém byla položena zcela neporušená otevřená kniha Písma svatého. Voják prohlásil: „Já jsem nevěřící, ale pro to nemám jiného vysvětlení, než že se jedná o zázrak.."

Po teroristickém atentátu vzrůstá víra Američanů

Víra a náboženství získaly u občanů USA na významu. Vyplývá to z průzkumu Gallupova ústavu po teroristickém útoku. Na 64% dotázaných uvádí, že náboženství sehrává významnou úlohu v jejich životě. Podobných statistických hodnot dosahovalo náboženství naposled v roce 1965. Tehdy to bylo 70 %. Na 47 % dotázaných udává, že v uplynulém týdnu navštívili bohoslužby. Tyto průzkumy se dělají systematicky již několik desítek let. *Světlo 43/2001*

Srdečné blahopřání

k 50. narozeninám

našemu milému panu faráři
od Panny Marie Svatohorské
v Ciceru

Otci Larrymu Collinsovi

Dear Father Larry,

May God's light shine upon you, and may the love of His Son Jesus with the wisdom of the Holy Spirit be with you on your 50th birthday.

We assure you that we are daily asking Our Lady of the Mount – Pannu Marii Svatohorskou – Patroness of the Czech people – to reward you for your outstanding benignity and generosity you are showing us in so many different ways.

With deep regards yours in Christ
Father Dušan Hladík
and the members of the Czech Catholic Mission
at Our Lady of the Mount Parish

Synoda biskupů v Římě

V měsíci říjnu probíhá v Římě synoda biskupů, zaměřená na službu biskupa v dnešní církvi. Jedná se o jednu z celosvětových řádných synod biskupů, které se konají jednou za pět let na závažné téma, které chce papež s biskupy projednat.

Na synodě jsou zastoupeni reprezentanti biskupských konferencí (BK) celého světa v počtu úměrném velikosti jednotlivých BK, které volí své zástupce. Česká biskupská konference vysílá jednoho zástupce, kterým byl zvolen kardinál Miloslav Vlk. Synody účastní asi 350 biskupů.

Řádné biskupské synody jsou jakýmsi malým „koncilem," který se v minulých letech začal zabývat jednotlivými kategoriemi v církvi: kněží, řeholní osoby, laici a v letošním roce biskupové.

Z každé synody vzniká dokument, který na návrh synodálních otců papež vydá. Toto pokoncilní synodální zřízení je projevem „demokratizace" v církvi, vytvářením a prohlubováním bratrského společenství v kolegialitě mezi biskupy navzájem a mezi biskupy a papežem.

Zasedání se konají v Synodální aule nad Aulou Pavla VI. ve Vatikánu. Příspěvky jsou simultánně tlumočeny do několika světových jazyků. Zasedání v plénu se zúčastňuje rovněž Svatý otec.

První fáze (plenární zasedání) trvá prvních 14 dnů. Poté jsou příspěvky shrnuty a v druhé fázi pokračuje práce ve skupinách, které jsou složeny podle jazykových kritérií. Kroužků bývá kolem deseti. Kardinál Vlk se většinou podílí na práci německé jazykové skupiny. Diskusí se zúčastňují i kuriální kardinálové, kteří ve Vatikánu pracují.

Ve fázi příprav na Velké jubileum roku 2000 se konala řada mimořádných biskupských synod, které se zabývaly konkrétní situací na jednotlivých kontinetech naší planety. V současné době vstoupila synoda do své druhé fáze, která spočívá v diskusích v pracovních skupinách. Kardinál Vlk sdělil některé své postřehy z dosavadního zpracování tématu, které se zabývá službou biskupa v církvi.

Kardinál Vlk zdůraznil význam slov „služebník" a „služba," která se v synodálních materiálech mnokrát opakují. „Jedná se o klíčová slova, která mají být stěžejním poselstvím této synody. Služba (ministerium) je zásadním slovem všech našich aktivit, ale jde ještě o víc: o životní styl, který z poslání biskupa činí odraz poslání Ježíše, Božího služebníka. Když Ježíš přišel, aby nám sdělil život samotného trojjediného Boha, povolal apoštoly, aby přinášeli tento životní styl do světa. Naprosto jasně jim řekl, že Syn člověka nepřišel, aby si nechal sloužit, ale aby sloužil a položil svůj život za všechny," řekl doslova kardinál Vlk.

Tento postoj je podložen mnoha biblickými citáty, které hovoří o tzv. „pro-existenci," tj. žít pro Boha a druhé lidi jako Kristus. Službu biskupa nelze chápat individualisticky, téměř jakoby biskup byl nějakým soukromým podnikatelem. Prostřednictvím principu kolegiality je spojen především s papežem a s ostatními biskupy. V životě biskupa je úzce spojena jeho kněžská služba a spiritualita společenství. Osobním postojem biskupa je být služebníkem a jeho základní povinností je budovat společenství právě prostřednictvím této služby. Pražský arcibiskup doslova uvedl: „Službu nelze chápat jinak, než podle Božího záměru a podle očekávání světa. To znamená potřebu učinit církev domovem a školou společenství."

Synodální rozpravy vycházejí z papežova dokumentu „Novo millennio ineunte" (Na počátku nového tisíciletí). V souvislosti se spiritualitou společenství se zde hovoří o znamení času, která sám Duch svatý potvrzuje rozvojem nových hnutí. Někteří z kardinálů hovořili o potřebě neustálé formace také pro biskupy.

Na synodě zaznělo: „Je naléhavě zapotřebí, abychom se cvičili ve spiritualitě společenství, aby se vnější nástroje společenství nestaly - jak řekl papež - bezduchými strukturami, spíše jen maskami, které společenství jen předstírají."

Objevila se rovněž myšlenka naplánovat např. na začátek setkání biskupů, kteří jsou teprve nedávno jmenovaní, duchovní cvičení s touto tématikou. Avšak i synodální shromáždění sama jsou pro účastníky duchovním cvičením v naslouchání si navzájem a v trpělivosti.

Jako model člověka - služebníka je chápána především Panna Maria. Jako služebnice Slova je ztělesněním naprosté pro-existence. Takto přinesla Ježíše na svět, takto i nám ukazuje cestu. *ČBK*

Bojkovsko - na pomezí Moravy a Slovenska

V chráněné krajinné oblasti Bílých Karpat, nedaleko česko-slovenské hranice, ve východní části okresu Uherské Hradiště se v údolí řeky Olšavy, vine městečko Bojkovice.

Bojkovice jsou podle kroniky původu velmi prastarého, vznikly pravděpodobně už v 10. století, jméno nesou po svém zakladateli knížeti Bojkovi. Jako městečko se poprvé však uvádějí až v roce 1449. V této době jsou však ještě ochuzeny o dnešní dominantu - Nový Světlov, nástupce Starého Světlova, který stával u nedalekých Luhačovic.

Bílé Karpaty jsou v pohraničí protínány důležitými obchodními cestami vedoucími do Uher a zpět. Cestami však neprocházeli jen kupci, využívaly je i nájezdní skupiny Maďarů, Turků, Bočkajovců. Kraj vpády velmi trpěl a hrad Nový Světlov, postavený v letech 1470 - 1480, měl toto území vojensky ochraňovat. V této době Bojkovice získaly Hrdelní právo, právo soudit a vykonávat tresty. Nejlépe nám to dodnes dokládá „Krevní kniha městečka Bojkovic."

Město Bojkovice má ve znaku osmicípou zlatou hvězdu, kterou mu dali Tetaurové z Tetova. Ti také nechali gotický hrad přestavět - v roce 1576 už byl renesanční.

Zásluhou světlovského pána Gabriela Serény byla v roce 1656 dokončena stavba renesančního kostela Sv. Vavřince. Proti církevním zvyklostem je portálem obrácen k západu.

Roku 1803 se vlády na Světlově ujala hraběnka Žofie Haugvicová, velká milovnice a vyznavačka hudby. Na vlastní náklady nechala bojkovskou mládež hudebně vzdělávat, aby ji mohla použít pro svůj zámecký orchestr. Hráli při zámeckých koncertech díla Haydnova, Mozartova i Beethovenova.

Na její počest se vždy v srpnu pořádá v Bojkovicích „Hudební hostina hraběnky Haugwitzové" - festival staré hudby.

Josef Mánes, po kterém je v Bojkovicích pojmenována ulice, zajížděl na zámek, aby učil její dceru Jindřišku malovat. Ta nechala hrad podle svého vkusu nakonec přestavět v tehdy módním tudorském slohu anglické gotiky. Po pozbytí obranné funkce hradu se z něj tedy v letech 1846 - 56 stalo reprezentační sídlo šlechty. Pro svoji podobu s italským Miramare je Nový Světlov nazýván Slovácký Miramare. Od roku 1965 jsou Bojkovice městem a v oblasti žije asi 5 tisíc obyvatel.

Roku 1923 byl skácen tisíciletý dub, poslední z posvátného staroslovanského dubového háje v blízkosti mohylového pohřebiště na Hradské Nivě. Strom měl v průměru 2,5 m a k jeho obejmutí muselo roztáhnou paže 5 mužů. Řezy stromu byly předány Národnímu muzeu, Karlově Univerzitě, Moravskému muzeu a bojkovskému muzeu. Výjimečnost tohoto stromu spočívala však i v něčem jiném – obdivoval se mu při svých častých procházkách v okolí Bojkovic první československý prezident T.G. Masaryk, když ještě jako poslanec říšského sněmu ve Vídni za náš kraj zavítal do Bojkovic.

Když prezidenta T.G.Masaryka navštívila v Lánech bojkovská delegace ve věci výstavby nové školy v Bojkovicích, na kterou Masaryk věnoval 10 tisíc korun, a která nese jeho jméno, prošli se také po lánském parku. Tam prý pan prezident ukázal na jeden mohutný dub, který mu připomínal ten bojkovský na Hradské Nivě. Dnes je v Bojkovicích na místě dubu pamětní tabule s nápisem: „Zde stával věkovitý dub, památník říše Velkomoravské, k němuž docházíval, osvěžení bledajíce, poslanec a čestný občan bojkovský T.G. Masaryk, první Československý prezident."

Základní škola T.G.Masaryka je v Bojkovicích na Štefánikově ulici.

Nedaleko kostela Sv. Vavřince se v Bojkovicích nachází Klášter sester dominikánek, kde od roku 1991 sídlí také Církevní střední odborná škola. Studium na této střední škole je čtyřleté a obsahem velice zajímavé. Absolventky této školy nachází své pracovní uplatnění v oboru sociální činnosti jako vychovatelky a pečovatelky.

Zámek Nový Světlov

Na zámku Nový Světlov je umístěno Muzeum Bojkovska. Z rozhledny zámku v Bojkovicích je překrásný výhled na zvlněnou krajinu Bílých Karpat. Nádherné okolí Chráněné krajinné oblasti Bílých Karpat návštěvníci Bojkovic využívají k turistickým vycházkám, ke sportu i k aktivnímu odpočinku.

Vyhledávaným lyžařským a turistickým střediskem v Bílých Karpatech je 12 km od Bojkovic vzdálený Mikulčin vrch s blízkým Lopeníkem. Starý Hrozenkov, středisko Kopanic, je od Bojkovic vzdálen 11 km. Ze Starého Hrozenkova vychází „Kopaničářská naučná stezka." Každým rokem v červenci se konají ve Starém Hrozenkově „Kopaničářské slavnosti" s účastí moravských a slovenských lidových souborů.

Severozápadně od Bojkovic ve vzdálenosti asi 14 km se nacházejí největší moravské lázně Luhačovice. V téže vzdálenosti směrem však na jihozápad je od Bojkovic vzdálen Uherský Brod s Muzeum J.A.Komenského. Asi 4 km jihovýchodně od Bojkovic je Komňa, jejíž obyvatelé jsou přesvědčeni, že Komenský je pojmenován podle jejich obce, a že je jejich nejslavnějším rodákem.

Celá oblast Bojkovska je navštěvována náročnými i méně náročnými turisty a je oblíbena pro velmi čisté ovzduší a půvabnou krajinu. Krajové zvláštnosti Bojkovska, které se nachází na rozhraní Moravy a Slovenska, Valašska a Slovácka, poskytují velké možnosti vzájemného obohacení v oblasti kulturní, společenské a duchovní.

Alena Kovářiková, Česká republika

MLÁDEŽI

W. W. J. D.

Během posledních let se stkáváme s těmito iniciálkami na přívěscích ke klíčům, na bundách a tričkách a různých upomínkových předmětech. Jsou zkratkou slov:

What Would Jezus Do,

což volně česky přeloženo znamená:
Co by udělal Pán Ježíš.

Co by udělal Pán Ježíš ohledně kouření?

Americká společnost zabývající se bojem proti rakovině uvádí, že naše mládež (11 – 19 roků) vynaloží ročně na kouření 962 milionů dolarů. Mejvětší nárůst kuřáků je zaznamenán mezi 13. – 16.rokem. Každý den asi 6000 dětí zkouší vykouřit cigaretu a z toho se jich 3000 stane denními kuřáky a pak se jen velmi těžko zbavují tohoto návyku. I když kouření není nezákonné, co bychom my křesťané měli dělat?

Pán Ježíš chce, aby naše tělo bylo chrámem Božím, zdravé a zbavené všech špatných závislostí, jak to vyslovil sv.Pavel: „Copak nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí, a kterého vám dal Bůh, a že proto už nepatříte sobě? Byli jste přece vykoupeni a to za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha svým tělem." (1 Kor 6, 19-20)

A jestliže je naše závislost na nikotinu silnější než naše slabá vůle, tak Pán Ježíš k nám mluví ústy starozákonního proroka Zachariáše: „Ne mocí ani silou, nýbrž svým duchem, praví Hospodin zástupů." (Zach 4, 6) A svatý Pavel o Pánu Ježíši potvrzuje: „On přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené. Způsobí to jeho moc, kterou si může podřídit všecko." (Flp 3, 21)

Biblické hádanky

1. Jakou barvu měla suknice, kterou nechal udělat Jákob svému synu Josefovi?
a) purpurovou
b) modrou
c) pestrobarevnou

2. Pod jakým stromem soudila Izraelský národ prorokyně Debora?
a) pod terebintem
b) pod palmou
c) pod dubem

3. Na co doplatil při své smrti Davidův syn Absolon?
a) na zradu přátel
b) na dlouhé vlasy
c) na válečnou lest nepřátel

4. Na které hoře uzavřel Bůh s Izraelským národem smlouvu a dal mu desatero?
a) Sinaj
b) Tábor
c) Ararat

5. V jakém příbuzenském poměru byla Rút ke králi Davidovi?
a) manželka
b) matka
c) prababička

6. Kde pronesl Ježíš podobenství o rozsévači?
a) v synagoze v Kafarnaum
b) v Jeruzalémě v chrámu
c) na Genezaretském jezeře

7. Co udělala Petrova tchýně, když ji Pán Ježíš uzdravil z horečky?
a) posadila se a poslouchala ho
b) obsluhovala ho
c) pomazala mu nohy drahou mastí

8. Který evangelista zmiňuje v Ježíšově procesu Pilátovu manželku?
a) Matouš
b) Marek
c) Lukáš
d) Jan

9. Kde se poprvé začalo Ježíšovým učedníkům říkat křesťané?
a) v Jeruzalémě
b) v Antiochii
c) v Efesu

10. Kde se stal biskupem Pavlův žák Titus?
a) v Soluni
b) v Efesu
c) na Krétě

Správné odpovědi: 1c, 2b, 3b, 4a, 5c, 6c, 7b, 8a, 9b, 10c

Tři týdny - a jeho mučednictví se ještě neskončilo. A Borgoviec k tomu dodá: »Velitelství tábora se zdálo, že se případ příliš protahuje. Potřebovali celu pro jiné oběti své krutosti.«

U brány už čekala nová četa nevinných, určených ke kremaci, co Lagerführer Fritsch namátkou vybral k trestu pozvolné agónie.

Proto zařinčel telefon v nemocničním baráku. Proto doktor Boch odpověděl své »Jawohl!«, proto si připravil své smrtící nástroje a odebral se k bunkru a popleskával si hemostatickou gumičkou po stehně jak to dělají s bičíkem ti, co jezdí na koni.

Doktor Boch, kat v bílém plášti, vědec, který vždycky odpovídal »Jawohl«, a vykonával rozsudky svou stříkačkou s kyselinou fenolovou, se chystal sestoupit do cely pátera Maxmiliána Kolbeho.

Bylo to 14. srpna 1941, v předvečer svátku Nanebevzetí jeho sladké neposkvrněné »mamuše«.

Maxmilián Kolbe byl ještě v Římě po svých slibech v mezinárodní koleji »Seraficum« v ulici sv. Teodora za první světové války, když založil »Armádu neposkvrněné Panny «.

Schopní spisovatelé popsali zajímavě a výstižně mnoho stránek o této důležité události. Ale ať nám nikdo z nich nemá za zlé, dáme-li přednost té nejjednodušší stránečce z těch, co jsme o tom četli, která vypravuje o tomto činu s velkou skromností a neumělým slohem, a vypravuje o tomto činu jaksi proti své vůli, jen z nutnosti, jedině z poslušnosti. Dáváme jí přednost a proto ji tu uvádíme doslova. Je to záznam samého Maxmiliána Kolbeho, když v roce 1935 mu páter guardián Florián Kočura nařídil, aby napsal krátký popis zrodu Armády.

»Mnoho vody uplynulo v řekách - začíná vypravovat páter Maxmilián - uplynulo téměř osmnáct let, a snad už jsem zapomněl mnoho podrobností. Ale poněvadž páter guardián mně nařizuje popsat začátky Armády neposkvrněné Panny, řeknu jen to, na co si vzpomínám.

Pamatuji se tedy, že když jsem byl malý, koupil jsem si sošku Panny Marie za jednu kopejku, a za několik roků ve Ivovském internátu v chóru během mše svaté jsem se vrhnul na tvář a slíbil přesvaté Panně, která trůnila nad oltářem, že budu pro ni bojovat. Nevěděl jsem tehdy, jak to ve skutečnosti budu dělat, myslil jsem na boj fysickými zbraněmi.«

Tento úryvek se zřejmě týká jeho krize povolání, do které Maxmilián upadl bezprostředně před svým vstupem do noviciátu.

A zápis pokračuje: »Když tedy nastala doba noviciátu (či snad prvních slibů? ... už se dobře nepamatuji), svěřil jsem se se svou nesnází páteru novicmistrovi, který už umřel, páteru Denisovi Sowiakovi, který změnil můj slib bojovat se zbraní v ruce na povinnost pomodlit se každého dne Pod ochranu tvou. Modlím se to dosud, i když nyní vím velmi dobře, jaký boj si pro mě Neposkvrněná vybrala.«

Tedy byla to sama neposkvrněná Panna, co mu nakázala, aby za ni bojoval!

Nejdříve nepochopil, o jaký boj jde, tak jako svého času František z Assisi nepochopil hned význam Božího rozkazu, když mu bylo nařízeno, aby opravil »Boží dům v rozvalinách«, takže začal snášet těžké kameny, aby opravil kostelík sv. Damiána: poslušnost světců je vždy naivně ochotná a začíná vykonávat rozkaz okamžitě a doslova. »Oprav můj dům« a Boží chudáček se dal na zedničinu. » Bojuj za mě!« a Maximilián se rozhodne dát se na vojnu. Jeden i druhý ve své bezmezné pokoře v prvním okamžiku ani zdaleka nemyslili na to, jak nesmírný dosah bude mít rozkaz, který jim byl dán.

»Ačkoliv jsem měl silné sklony k pýše - vypravuje dále páter Maxmilián Kolbe - Neposkvrněná mě mocně přitahovala... V mé cele nad klekátkem jsem měl vždycky obrázek některého světce, kterému se přesvatá Panna zjevila, a často jsem ho vzýval, takže jeden řeholník, když to viděl, říkával, že jsem jistě veliký ctitel tohoto světce ...«

Zatímco je jasné, že obrázek toho neb onoho světce, který viděl Marii Pannu, byl pro Maxmiliána ustavičnou připomínkou zjevení, jehož se mu dostalo od přesvaté panny jako chlapci, když mu nabízela dva věnce. Ale tajemství tohoto zjevení nemělo být svěřeno ani těmto stránkám.

»Když zednáři začali stále drzeji vystupovat a mávat svým černým praporem, na kterém byl zobrazen Lucifer, jak svou nohou šlape po archandělu Michaelovi, a začalir ozdávat letáky a brožurky, v nichž napadali Svatého Otce, napadla mě myšlenka založit společnost za účelem bojovat proti zednářům a proti jiným přívržencům Satana.

Mezitím - tak pokračuje vypravování - jsme odešli na »Vinici«, která je vzdálená půl hodiny od mezinárodní koleje »Seraficum«. Jednoho dne, když jsme hráli kopanou, pocítil jsem, jak se mně hrne krev do hrdla. Odešel jsem s hřiště a položil jsem se do trávy na louce. Bratr Jeroným Biasi, který nedlouho po tom zemřel, se mě ujal.«

Bylo to první chrlení krve, první známka plicní tuberkulosy, krerá znovu několikrát propukne během života pátera Maxmiliána. Zatím s výjimkou bratra Biasiho, nikdo z jeho spolužáků v Římě nezpozoroval tuto nemoc.

Ano, někdo si vzpomíná, že mladý řeholník měl rudé tváře, ruce vždycky studené a v zimě velké omrzliny. A jiný si pamatuje, že často trpěl bolestí hlavy, ale i on říká, že o této potíži kromě rektora a jiného pátera nikdo nic nevěděl: »Já jsem to zpozoroval na výrazu jeho tváře, když přišel okamžik velkých bolestí.«

Ale nikdo z jeho druhů neměl ani zdání o jeho chorobě po tom, co bratr Biasi vzal s sebou do hrobu důvěrné sdělení Maxmiliánovo. Naučil se od živoucího příkladu pátera Venancia Katarzynce, onoho svatého řeholníka, kterého poznal ve Lvově za onoho dávného léta, jak je možno spojit ochotné a naprosté zachovávání řehole za zcela nemožných podmínek a tak zakrýt fysické utrpení nejrozzářenějším úsměvem.

»Dlouhou dobu jsem chrlil krev - přizná se poprvé páter Maxmilián v tomto zápise - a byl jsem spokojen, poněvadž jsem si myslil, že to znamená konec! Později jsem se dal prohlédnout lékařem a ten mně nařídil, abych se

vrátil domů, do koleje sv. Teodora, a abych zůstal v posteli. Ale zdálo se, že všechno léčení nedovedlo zastavit krev. V té době bratr Jeroným Biasi mě často chodil navštěvovat...

Potom konečně, po dvou týdnech, lékař mně dovolil vstát a já v doprovodu klerika bratra Ossany jsem se vrátil do našeho prázdninového domu. Ale byl jsem tak zesláblý, že jsem tam došel jen s velkou námahou.

Pamatuji se, že tenkráte moji spolubratři, když mě spatřili, začali hlasitě dávat najevo svou radost a přinesli mně čerstvé fíky, chléb a víno ...

Necítil jsem se tenkráte zle: bolest přešla a chrlení krve se zastavilo. Bylo to tenkráte, co jsem poprvé svěřil svůj úmysl založit společnost bratru Jeronýmovi Biasimu a páteru Josefu Palovi, který byl vysvěcen přede mnou, ale který byl v mém ročníku teologie. Jako podmínku jsem si vyhradil, aby každý požádal svého duchovního vůdce o dovolení, abychom se mohli ujistit, že je to vůle Boží.«

A zápis pokračuje: »Jakmile jsem se poněkud zotavil, poslali mě do Viterba, na zbytek prázdnin, zároveň s bratrem Antonínem Glowinskim, a tenkráte i bratr Glowinski vstoupil do Armády neposkvrněné Panny. Brzy nato se připojili ještě bratr Antonín Mansi, který potom zemřel, a bratr Jindřich Granata z neapolské provincie.

Kromě těchto, co se zapsali, nikdo v koleji netušil, že existuje Armáda neposkvrněné Panny. Jenom páter rektor, páter Štěpán Ignudi, o tom věděl, a Armáda neposkvrněné Panny nic nepodnikla bez jeho svolení, poněvadž v poslušnosti se projevuje vůle Neposkvrněné.

A tak s dovolením našeho pátera rektora 16. října 1917 jsme měli svou první schůzi. Bylo nás sedm: 1. páter Josef Pal, kněz; 2. bratr Antonín Glowinski, který zemřel r. 1918 v rumunské provincii; 3. bratr Jeroným Biasi z padovské provincie, který zemřel 1929; 4. bratr Quirikus Pignalberi z římské provincie; 5. bratr Antonín Mansi a 6. bratr Jindřich Granata z neapolské pronvicie a 7. já.«

Páter Maxmilián se zařadil na sedmé místo, na místo poslední v seznamu sedmi zakladatelů Armády (tři Poláci a čtyři Italové); ale ve skutečnosti skutečným a jediným zakladatelem byl on. Ostatní byli první druhové, první četa toho, co mělo být velké vojsko.

»Schůze se konala večer, tajně za zavřenými dveřmi, v jednom zadním pokojíku. Měli jsme před sebou sošku neposkvrněné Panny mezi dvěma hořícími svícemi. Bratr Jindřich Biasi byl tajemníkem. Usnesli jsem se, že stanovíme program Armády neposkvrněné Panny (na malém diplomu) tím spíše, že páter Alexander Basile, který byl zpovědníkem Svatého Otce, nám slíbil, že od něho vyžádá pro Armádu požehnání. Ale svůj slib nedodržel. Stejně jsme však dostali papežské požehnání ústním ujištěním Mons. Dominika Jaqueta z našeho řádu, tehdy profesora Církevních dějin v naší koleji.«

Jak vidíte, páter Maxmilián Kolbe při popisu této historické schůze píše velmi zběžně, vynechává podrobnosti a zůstává úplně ve stínu. Ale nějakou

podrobnost nacházíme v zápisech pátera Josefa Pala. A stojí to za to, abychom se o tom zmínili.

»Večer 16. října 1917, den před svátkem sv. Markéty Marie Alacoque, bratr Maxmilián Kolbe nás shromáždil v pokoji vedle bytu pátera rektora a z malého listu papíru nám přečetl program, který nám sestavil, a jak je znám a uveřejněn na diplomku s nápisem »Armáda neposkvrněné Panny«. Zeptal se nás, zda souhlasíme, a žádal, abychom to podepsali. První jsem to podepsal já, jako kněz a nejstarší z nich. Zdá se mi, že bratr Maxmilián to podepsal poslední. Nevím, zda se tento list dosud uchovává v prvním sídle Armády. Bylo by to velmi zajímavé, poněvadž list by prozradil, jak se bratr Maxmilián vůbec nestaral o vnější formu a použil běžného formátu obyčejného papíru, aby uskutečnil tak důležité dílo apoštolátu a zbožnosti. Potom jsme se všichni odebrali z pokoje do kolejní kaple a já, aniž by ostatní něco věděli, jsem posvětil medajlky a předal jsem je svým druhům, sobě a bratru Maxmiliánovi. Když se tak stalo, všichni jsme se potichu vytratili a odešli každý do své cely. Všechno se konalo tajně. Věděl o tom jen páter rektor, ale sám přítomen nebyl. Tak byly položeny základy k Armádě neposkvrněné Panny.«

To vypravuje páter Pal, a pokud jde o programový doklad o založení, načrtnutý na kousku papíru, našel se mezi rukopisy Maxmiliána Kolbeho, které páter Quirikus Pignalberi, aniž o tom kdo věděl, sebral a uschoval u sebe jako vzácnou relikvii.

Dokument napsaný jednoduchou latinou zní: Armáda neposkvrněné Panny. »Ona rozdrtí tvou hlavu. Gen. 3,15. Jediná, co přemohla každou herezi v celém světě.« I. Cíl: Hledět obrátit hříšníky, heretiky a schizmatiky, židy atd. a hlavně zednáře; a posvěcení všech pod ochranou a prostřednictvím blahoslavené Panny Marie - neposkvrněné. II. Podmínky: 1. Odevzdám se zcela bl. Panně Marii Neposkvrněné jako nástroj do jejích neposkvrněných rukou. 2. Nosit zázračnou medajlku. III. Prostředky: 1. Podle možnosti alespoň jednou za den vzývat Neposkvrněnou Pannu střelnou modlitbou: Ó Maria, počatá bez hříchu, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme, a za všechny, kteří se k tobě neutíkají, a hlavně za zednáře. 2. Každý řádný prostředek podle různých možností stavu, podmínek nebo příležitostí; to se ponechává horlivosti a rozumu každého, a hlavně zázračná medajlka.«

Je to jistě dojemný, ale zároveň překvapující dokument. Čte-li se očima lhostejného a skeptického světa, má dokonce příchuť absurdnosti: jedna střelná modlitbička, jedna medajlka... a obrácení poloviny světa, dokonce jeho posvěcení! Když jej čteme v tomto duchu, mohl by nám případně připomenout nějakou památku z našeho dětství, když jsme si psali tajemnou abecedou a při tom jsme nebrali zřetel na větnou skladbu. Mohl by nám připomenout nějaké to bojovné heslo, při kterém jsme se ozbrojili šípy a lukem, zhotoveným z lískového prutu a provázku... a nyní hurá, do boje, do celého světa, po souši i po moři ...

Je jisté, že oko skeptického a lhostejného světa nedovede uskutečnit jisté věci; zatímco právě tři body, načrtnuté neumělou latinou bratra Maxmiliána

The Moravian Cultural Society

The Moravian Cultural Society is celebrating its 37th Annual Czechoslovak Folk Festival on Saturday, November 10, 2001 Local Union 150 Hall, 6200 Joliet Road, Countryside, IL (one block W of LaGrange Road). This year's performances by the children's and adult dance groups will once again dazzle the audience with spectacular dances and colorful ethnic costumes, *kroje,* (pronounced kroy-ye).

Founded in 1965, the Moravian Cultural Society (MCS), is made up of second, third and fourth generation Czechs, Moravians and Slovaks. The organization is dedicated to the promotion and preservation of Czech folklore and culture by performing ethnic dances. MCS is a strong family organization. Most of the adults who founded the organization 36 years ago have instilled the traditions of their culture in their children, many of whom have grown and are now passing on the heritage to the next generation. Many of the adults still speak the Czech language and many of the children have grown up in bilingual families. Because of this cultural upbringing and socialization, members have kept the heritage alive in the community and have built life-long friendships.

MCS gladly welcomes anyone who is of Czechoslovak descent, to join the dance group, especially children, ages 3 to 12. The age for the adult group is 13 (high school) through retirement! For more information about the organization, call MCS President, Jean Mensik, at (708) 447 -0319. The children's dance instructors are Angela Chybik, (708) 662-2286 and Irene Hedderman (708) 579-5492. The instructors for the adult dance group are Angela Chybik and John Pritasil (708) 579-9433. Rehearsals are held on Sunday evenings at Sokol Berwyn-Slavsky 6445 W. 27th Place, Berwyn, IL. (Children at 5:30 p.m., Adults at 6:30) Dance instruction and use of club costumes is FREE of charge, (provided there is no damage or loss of the costumes).

The adult dancers of MCS do most of the "road trips" and their repertoire is quite extensive. They have performed at numerous ethnic festivals within the Chicago area, as well as in Czech communities throughout the Midwest. The dancers have also performed for various dignitaries, including former Presidents Reagan and Bush. They attended the Grand Opening of the Czech and Slovak Museum in 1998 in Cedar Rapids, Iowa, where they had the pleasure of seeing President Clinton, Czech Republic President Havel, and Slovak President Kovar.

Some of the exciting highlights in their dancing history include the following performances:

June, 1995 - Walt Disney World, Epcot Center, Orlando Florida

April 1999 - New York City, Plaza Hotel, for the prestigious 1886 Society's Beseda Ball

September 1999 – Washington, D.C. - performance sponsored by the National Fraternal Congress of America

April 2000 - St. Louis, Missouri, for the Czechoslovak Society of America

September 2000 - 125th Anniversary of St. Procopius Church in Chicago, met Cardinal Francis George

June 2001 - Detroit, Michigan, for the American Sokol Slet Stratford, Wisconsin International Festival

One can catch one or both of their annual performances of "Christmas in the Czech Republic" at the Chicago Museum of Science and Industry's Christmas Around the World showcase. This program includes both children and adult participants who, together with Klub Bedrich Smetana, sing and dance in a skit depicting a traditional Czech Christmas celebration.

The MCS dance group is considered by many to be the finest Czechoslovak dance ensemble in the US.

Many non-dancing members of the organization show their support by marching in numerous parades, including the annual LaGrange Pet Parade, and in many festival parades throughout the Midwest. And many of them travel along with the dancers to show their support in the audience of all of the performances.

Although the adults have done most of the traveling, the children of MCS do their share of performing as well. Besides performing at the annual Czechoslovak Folk Festival, they march in parades, put on a Christmas program for the residents at the Tabor Hills Health Care Facility in Naperville, and they

perform for various local social events.

The Moravian kroje, most from the region of Kyjov, are very colorful costumes which are hand-made in the Czech Republic. Maintenance of the kroje is no easy task, since the skirts and pants are made of heavy red wool, richly detailed in folk embroidery. The blouses and shirts are cotton and are heavily starched. The sleeves are decorated with fragile lace and detailed stitching. The girls' sleeves are stuffed with tissue paper to "puff them up" and then they are gathered and tied under the arms for a very tight fit. The dancers' vests are detailed with beautiful sequins and gold stitching. The men and boys wear high leather boots with decorative tassels and brass heels. The women and girls wear at least two starched and pleated petticoats under their wool skirts for that full, twirling effect when they dance. A delicate flower wreath in their hair adds the finishing touch to a beautiful costume. During the hot summer months, the dancers usually spare their kroje of sweat and sun damage by wearing simpler, cotton peasant outfits. Most of the adults own and maintain their own kroje, whereas the children wear costumes from the club's "kroj inventory". Careful maintenance and storage of the club's kroje is done by member and dancer, Marianne Chybik and others volunteer their time to help her with all the ironing and some repair as needed.

The Czechs are a proud people and their pride shines through in the colorful details of the kroje - especially when the dances are fast, the skirts are twirling and the feet are stamping! The members of the Moravian Cultural Society are very proud to display their heritage in this great country of ours!

On November 10, the audience will once again be thrilled by yet another spectacular dance program and have the opportunity to taste the delicacies of ethnic home cooking and pastries. The doors and kitchen will open at 6:00 p.m. The program begins at 8:00 p.m. After the program there will be dancing to live Czech and American music by the St. Louis "Czech Express" band. A donation of $ 12.00 will be taken at the door.

For reservations of parties of 10 or more, please contact Jim Hedderman (708) 579-5492, or John Pritasil, (708) 579-9433. This will be an evening of enjoyable entertainment, cultural enrichment and fun for all. Come "Czech" it out!

Information about the Moravian Cultural Society may be obtained by sending an e-mail to:
moravianculturalsociety@msn.com

UNITED MORAVIAN SOCIETIES
2140 South Wesley
Berwyn, IL 60402

The "Moravský Den 2001" festivities were beautiful

Reverend Odillo Crkva, OSB gave us a beautiful Holy Mass, and there were many participants dressed in "Kroje", who participated. Rev. Father Crkva was ably assisted by Eucharistic Ministers, Mr. Ed Zebig and Mrs. Mary Dulik. Mr. Lad'a Murarik and Mrs. Alena Rasocha capably read in the Czech language, and Mr. Ludvík Pospíchal accompanied Miss Marianne Chybik who sang the psalms with grace and dignity. The Bojanovská Šestka led by Jan Lelka from the C.R., inspired all to sing Bože cos ráčil with firm conviction.

This inspiration continued throughout the afternoon program which was ably directed by Mr. John Skach. The singing by the Moravian Singers was uplifting The dancing groups were received with exhuberant applause - especially the children's groups, who danced and sang to the credit of their teachers, Cynthia Mach, Yvette Jelinek, Denise Kadlcek, Jeanette Jelinek, Andrew Bucek and Blanka Herz, who also assisted as program director.

The old adage "CHRAŇ SVŮJ SVÉRÁZ" (GUARD YOUR TRADITIONS) was truly upheld at the 62nd MORAVSKÝ DEN.

Respectfully submitted by:
Lillian K. Chorvat Secretary UMS

HLASY NÁRODA – VOICES OF THE NATION Čtrnáctideník České katolické misie v Chicagu – Vydává Česká katolická misie při farnosti Panny Marie Svatohorské, 2414 S., 61st Ave., Cicero, IL. 60804. Published bi – weekly by: Czech Catholic Mission at Our Lady of the Mount Parish, 2414 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 656 - 7472, E-mail: czechmission@designtrax.com Řídí – Editor: Fr. Dušan Hladík s redakční radou. Application to mail at periodicals postage rates is pending at Chicago, IL. POSTMASTER: Send address changes to: HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION, P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804. Roční předplatné (25 čísel) – Subscription prices per year (25 issues): USA $35, Canada $38, Cizina $40, letecky + $30. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

Kremnica, a Rich little Town of Golden coins

The Town hall of Kremnica

Kremnica, historically speaking, is one of the most important towns in Slovakia. Mentioned in records as a Slavic settlement from the 12th century, the town owed its rapid expansion and elevation to a Free Royal city in 1328 to the extensive gold and silver deposits in the nearly Kremnica Mountains. Even today, although on a much smaller scale, precious metals are still extracted from its pits. Founded by the Hungarian King Charles Robert in 1320, Kremnica's gold seams were once the richest in medieval Europe, keeping the Hungarian economy buoyant and booming throughout the Middle Ages. The thick walls and bastions that still surround the town and castle were built to protect what was in fact the "Bank of Hungary" – the royal mint. From 1335, following the awarding of special privileges by the king Charles Robert, the town was permitted to mint its own gold ducats, a tradition maintained by the mint in the Horná street, until recent times. Such was the town's prosperity that it repeatedly attracted the attention of envious conquerors. Even the Hussites plundered it during their punitive expedition of 1434.

Burgher's residence on the main square

The Plague Column with the Franciscan monastery in the background

Yet Štefánikovo námestie (Štefanik Square), the steeply pitched main square on which the mint stands, is now little more than a provincial village green, dotted with ornamental beech trees, park benches and a particularly ornate Plague Column which, topped with a shining gold apex, is the only visible reference to the town's wealth. The castle fortifycations above the square are now overwhelmed by fruit orchards and the castle itself competes for attention with the late Gothic Church of St. Catherine (Sv. Katerina), once the castle's main tower. The square is bordered by several dozen fine houses, mostly built during the 14th century and extended in contemporary style during the Renaissance.

„Klopačka" of Kremnica used in the past to summon local miners to work or to signal mining disasters

The Museum of Coins and Medals (Múzeum mincí a medailí) has been attracting visitors from all around the world since 1890. In addition to some exceptionally beautiful Renaissance coins, there is a whole room of paper money, which, during the First Republic (1918-1938), became an art in itself, with designs by top Czech artists like Alfons Mucha and Max Švabinský. An unlikely rival of the coin museum is the Ski Museum which has a collection of antique skis and a whole range of ski memorabilia.

There are many attractive historical buildings in Kremnica, so this time we will let the pictures speak for themselves.

Czech compatriot

Photo on back page: Kremnica, view of the castle with the 15th century church

